

T.C. Resmî Gazete

Başbakanlık

Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğüne Yayınlanır

20 Aralık 2017
ÇARŞAMBA

Sayı : 30276

YASAMA BÖLÜMÜ

KANUN

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 7063

Kabul Tarihi: 6/12/2017

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 72 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2017” ibaresi “31/12/2019” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 175 inci maddesinin başlığında ve birinci fıkrasında yer alan “Ankara Güzel Sanatlar Üniversitesi” ibareleri “Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi” şeklinde; ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Müzik ve Sanat Eğitimi Fakültesi” ile “Güzel Sanatlar Meslek Yüksekokulundan” ibareleri sırasıyla “Müzik ve Güzel Sanatlar Eğitim Fakültesi” ve “Müzik ve Güzel Sanatlar Meslek Yüksekokulundan” şeklinde ve (b) bendinde yer alan “Güzel Sanatlar Enstitüsünden” ibaresi “Müzik ve Güzel Sanatlar Enstitüsünden” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 2809 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Lokman Hekim Üniversitesi

EK MADDE 176- Ankara’da Sevgi Vakfı tarafından 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Lokman Hekim Üniversitesi adıyla bir vakıf üniversitesi kurulmuştur.

Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

- Tıp Fakültesinden,
 - Sağlık Bilimleri Fakültesinden,
 - Diş Hekimliği Fakültesinden,
 - Eczacılık Fakültesinden,
 - Spor Bilimleri Fakültesinden,
 - Mühendislik Fakültesinden,
 - Sağlık Meslek Yüksekokulundan,
 - Sağlık Bilimleri Enstitüsünden,
- oluşur.”

MADDE 4- 2809 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 50- Mevzuatta Ankara Güzel Sanatlar Üniversitesine yapılan atıflar Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesine yapılmış sayılır.”

MADDE 5- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin (9) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“9. “Aktif Yaşam Merkezi”; Yaşlı bireyler ile engelli bireylerin yaşam kalitesinin artırılması ve sosyal hayata aktif katılmalarına katkı sağlanması amacıyla, engelli ve yaşlı bireyler ile ailelerine rehberlik ve destek hizmeti ile evde gündüz bakım hizmeti sunan gündüzlü sosyal hizmet kuruluşlarını,”

MADDE 6- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (II) sayılı cetvelin “A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri” bölümünün 115 inci sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“115) Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi”

MADDE 7- 22/6/2004 tarihli ve 5193 sayılı Optisyenlik Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce optisyenlik mesleği ile ilgili olarak faaliyette bulunan dernekler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde genel kurullarını toplayarak Türk Optisyen-Gözlükçüler Birliğinin ilk genel kurulu için meslek mensubu beşer mütessil seçerler.

Birliğin ilk genel kurulu, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dört ay içinde Sağlık Bakanlığının daveti üzerine Ankara’da toplanır ve dokuz üyeli Birlik Merkez Yönetim Kurulunun, beş üyeli Yüksek Disiplin Kurulunun ve üç üyeli Denetleme Kurulunun asıl ve yedek üyelerini seçer.

Birlik Merkez Yönetim Kurulu, seçimden itibaren bir ay içinde toplanarak odalar ile Birliğin yurt içindeki ve yurt dışındaki faaliyetleri, organları, görevleri, toplantıları, karar alı ş usulleri, gelirleri, giderleri, organlar için seçim, seçilme yeterliliği, seçimlerin yapı ş usulü, mesleki sicil, hizmet bedellerinin ve aidatın tespiti, disiplin cezaları ile infaz edili ş usulü, odalar ve Birlik ile ilgili diğ er iş ve işlemlerle ilgili yönetmelikleri hazırlar. Bu yönetmelikler Sağlık Bakanlığının uygun görüşüyle seçimden itibaren iki ay içinde Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe konulur. 25/1/1956 tarihli ve 6643 sayılı Türk Eczacıları Birliği Kanununun mali ve idari hükümleri ile disipline ilişkin hükümleri kıyasen uygulanır. Ancak, 6643 sayılı Kanunun 5 inci maddesindeki “yüz elli” sayısı “yüz”, 14 üncü maddesindeki “iki yüz elli” sayıları “yüz”, 51 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendindeki “iki yüz” sayısı “yüz”, (b) bendindeki “beşyüz” sayısı “iki yüz elli”, “ikiyüz” sayısı “yüz”, “yüzelli” sayısı “yetmiş beş” ve (c) bendindeki “beşyüz” sayıları “iki yüz elli” olarak uygulanır. 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e), (h) ve (i) bentleri, 20 nci maddesinin birinci fıkrasının (b), (d), (n) ve (o) bentleri ile 47 nci maddesi uygulanmaz. 20 nci maddesinin birinci fıkrasının (m) bendi “Deontoloji Tüzüğü hükümlerinin ve oda ve Birlik tarafından alınmış mesleki kararların gerektiği şekilde uygulanıp uygulanmadığını belirlemek için, optisyenlerin çalışmalarını denetlemek.” şeklinde uygulanır. 40 ncı maddedeki meslekten men kararları uygulanmak üzere Sağlık Bakanlığına gönderilir.

Birlik Merkez Yönetim Kurulu en az yüz meslek mensubunun faaliyette bulunduğu yerlerde kurulacak olan optisyen-gözlükçüler odalarının faaliyette bulunacağı iller ile yüzden az meslek mensubunun faaliyette bulunduğu illerin oda bölgelerini tespit ederek odaların kuruluşunu karara bağlar.

Oda kurulan illerde ve bölgelerde faaliyette bulunmakta olan meslek mensupları, odaların kuruluşundan itibaren üç ay içinde odaya kayıt olmak zorundadır. Odalar, Birlik Merkez Yönetim Kurulunun yapacağı tebligattan itibaren bir ay içinde genel kurullarını toplayarak yönetim kurulu, disiplin kurulu ve denetim kurulu üyeleri ile Birlik Genel Kurulunda kendilerini temsil edecek olan mümessillerini seçerler.

Yürürlüğe konulacak yönetmelik uyarınca yapılacak ilk Birlik Genel Kurulunda bütün seçimler yenilenir.”

MADDE 8- 5/5/2007 tarihli ve 5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Müttevelli Heyet: Müttevelli Heyet, Vakfın karar organıdır. Kültür ve Turizm Bakanı, Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı, Maliye Bakanlığı Müsteşarı ve Millî Eğitim Bakanlığı Müsteşarı heyetin tabii üyeleridir. Heyetin tabii üyeleri dışında; Cumhurbaşkanı tarafından seçilen beş kişi ve Türkiye Maarif Vakfı tarafından kendi müttevelli heyeti üyeleri arasından seçilen bir kişi üç yıl süreyle Müttevelli Heyet üyeliğini yürütür. Kültür ve Turizm Bakanı, Müttevelli Heyetin başkanı; Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı, başkan vekilidir. Müttevelli Heyet, başkanın ya da başkan vekilinin daveti üzerine üye tamsayısının yarısından bir fazlasının katılımıyla yılda en az iki defa toplanır.

b) Yönetim Kurulu: Yönetim Kurulu, Vakfın icra organıdır. Yunus Emre Enstitüsü Başkanı, Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanı, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı ve Dışişleri Bakanlığı Yurtdışı Tanıtım ve Kültürel İlişkiler Genel Müdürü Yönetim Kurulunun tabii üyeleridir. Ayrıca, üniversitelerin Türkçe dil öğretim merkezleri başkanları arasından Müttevelli Heyetin seçeceği bir kişi, eğitim, kültür ve sanat alanında faaliyette bulunan ve Bakanlar Kurulunca kamu yararına faaliyet gösterdiği kabul edilmiş dernek veya vergi muafiyeti tanınmış vakıfların üyeleri arasından Müttevelli Heyetin seçeceği bir kişi, uluslararası ilişkiler, iletişim, kültür, sanat ve Türk dili alanında çalışmalarıyla tanınmış kişiler arasından Müttevelli Heyetin seçeceği bir kişi üç yıl süreyle Yönetim Kurulu üyeliğini yürütür. Yunus Emre Enstitüsü Başkanı Yönetim Kurulunun başkanıdır. Yönetim Kurulu, başkanın daveti üzerine üye tamsayısının yarısından bir fazlasının katılımıyla ayda en az bir defa toplanır.”

MADDE 9- 5653 sayılı Kanuna Dördüncü Bölüm başlığı altında aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Yurt dışında görevlendirilen Vakıf personeli

EK MADDE 1- (1) Vakıf tarafından yurt dışında görevlendirilen Vakıf personeli, Yunus Emre Enstitüsü Başkanlığının görevlendirme yazısını pasaport vermeye yetkili idareye ibraz etmek suretiyle 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun 14 üncü maddesi kapsamındaki Hükümetçe, hususi idarelerce veya belediyelerce resmî vazife ile dış memleketlere gönderilenlere ya da dış memleketlerde vazifeye alınanlara tanınan haklardan faydalanır.”

MADDE 10- 5653 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Görevi sona eren üyeler

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görev yapmakta olan Müttevelli Heyetin ve Yönetim Kurulunun seçimle görevlendirilen üyelerinin görevleri başka bir işleme gerek kalmaksızın sona erer.”

MADDE 11- 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 68 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Değeri” ibaresi “Tarafların İcra ve İflas Kanunundaki hakları saklı olmak kaydıyla; değeri” şeklinde, “iki bin” ibareleri “dört bin” ve “üç bin” ibareleri “altı bin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 13- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

ATAMA KARARLARI

Başbakanlıktan:

Karar Sayısı : 2017/586

1. Açık bulunan 1 inci derece kadrolu ve +3600 ek göstergeli Başbakanlık Müşavirliklerine, Diyanet İşleri Başkanlığı;

-Din Hizmetleri Genel Müdürü Doç.Dr. Yaşar YİĞİT'in,
-Dini Yayınlar Genel Müdürü Dr. Yüksel SALMAN'ın,

atanmaları, 657 sayılı Kanunun 59 ve 74 üncü maddeleri, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 18 inci maddesi ile 2451 sayılı Kanunun 2 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2. Bu Kararı Başbakan yürütür.

19/12/2017

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Binali YILDIRIM

Başbakan

Başbakan Yardımcılığından:

Karar Sayısı : 2017/587

1. Diyanet İşleri Başkanlığında:

1 inci derece kadrolu +6400 ek göstergeli;

-Başkan Yardımcılığına İnsan Kaynakları Genel Müdürü Osman TIRAŞÇI'nın,

-İnsan Kaynakları Genel Müdürlüğüne Dr. Burhan ERKUŞ'un,

-Fğitim Hizmetleri Genel Müdürlüğüne Kadir DİNÇ'in,

-Dış İlişkiler Genel Müdürlüğüne Erdal ATALAY'ın,

-Yönetim Hizmetleri Genel Müdürlüğüne Haydar BEKİROĞLU'nun,

-Din Hizmetleri Genel Müdürlüğüne Binyamin ALBAYRAK'ın,

-Hac ve Umre Hizmetleri Genel Müdürlüğüne Enver GÜNENÇ'in,

-Dini Yayınlar Genel Müdürlüğüne Dr. Fatih KUR1'un,

-Rehberlik ve Teftiş Başkanlığına Hasan Ali YILDIZ'ın,

-Strateji Geliştirme Başkanlığına Mahmut TÜRK'ün,

1 inci derece kadrolu +3600 ek göstergeli;

-I. Hukuk Müşavirliğine Selami AÇAN'ın,

atanmaları 633 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi, 657 sayılı Kanunun 71 ve 76 ncı maddeleri ile 2451 sayılı Kanunun 2 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2. Bu Kararı Başbakan Yardımcısı yürütür.

19/12/2017

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Binali YILDIRIM

Başbakan

Bekir BOZDAĞ

Başbakan Yardımcısı

YÖNETMELİKLER

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığından:

ÖLÇÜ VE ÖLÇÜ ALETLERİNDE ALINACAK MUAYENE VE DAMGALAMA ÜCRET YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 8/2/1989 tarihli ve 20074 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ölçü ve Ölçü Aletlerinden Alınacak Muayene ve Damgalama Ücret Yönetmeliğinin 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 3** – Bu Yönetmelik; uzunluk, alan, hacim, ağırlık ölçüleri, tartı aletleri, areometreler, hububat muayene aletleri, elektrik, su ve gaz sayaçları, su haricindeki sıvıların ölçüm sistemleri, su satış pompaları, taksimetreler, nakl metreler, akım ve gerilim ölçü transformatörleri, egzoz gazı emisyon ölçme cihazları, takograf cihazları, motorlu taşıt lastiklerinin hava basıncı ölçümünde kullanılan cihazlar, sıkıştırılmış ve sıvılaştırılmış doğal gaz sayaçları, sıvıların veya gazların kütleli ölçümünü yapan sistemler ile demiryolu yük ve sarnıçlı vagonlarının ilk, periyodik ve stok muayeneleri sonunda damgalanan veya damga yerine belge verilemler ile elektrik, su ve gaz sayaçları tamir ve ayar istasyonlarının ilk ve periyodik muayenelerinden alınacak ücretleri kapsar.

Birinci fıkrada belirtilen ölçü ve ölçü aletlerinden aşağıda verilen ücretler alınır.

MUAYENE VE DAMGALAMA ÜCRETLERİ

ÖLÇÜ ALETİNİN CİNSİ	ÜCRETİ (TL/Kr/Adet)
1 UZUNLUK ÖLÇÜLERİ	
1.1 Sınıf I Uzunluk Ölçüleri	
1.1.1 Anma uzunluğu 20 metreye kadar olanlar (20 metre dâhil)	66 Kr
1.1.2 Anma uzunluğu 20 metrenin üzerinde olanlar	1 TL
1.2 Sınıf II ve Sınıf III Uzunluk Ölçüleri	
1.2.1 Anma uzunluğu 2 metreye kadar olanlar (2 metre dâhil)	47 Kr
1.2.2 Anma uzunluğu 2 metre - 5 metre arasında olanlar (5 metre dâhil)	47 Kr
1.2.3 Anma uzunluğu 5 metre - 20 metre arasında olanlar (20 metre dâhil)	57 Kr
1.2.4 Anma uzunluğu 20 metrenin üzerinde olanlar	66 Kr
1.3 Tek parçalı veya katlanabilir uzunluk ölçüleri (1 metre – 2 metre)	66 Kr
2 HACİM ÖLÇEKLERİ	
2.1 Yağ ölçekleri	
2.1.1 Hacmi 1 litreye kadar olanlar (1 litre dâhil)	85 Kr
2.1.2 Hacmi 2 litre - 5 litre arasında olanlar (5 litre dâhil)	1,5 TL
2.1.3 Hacmi 10 litre ve daha yukarısı olanlar	3,8 TL
2.2 Ölçü Kapları (Akaryakıtlar için)	
2.2.1 Hacmi 10 litreye kadar olanlar (10 litre dâhil)	6 TL
2.2.2 Hacmi 20 litre olanlar	9,4 TL
2.2.3 Hacmi 50 litre - 100 litre olanlar (100 litre dâhil)	15,9 TL
2.2.4 Hacmi 100 litreden fazla olanlar	31,9 TL
2.3 Kuru Daneli Madde Ölçekleri	
2.3.1 Hacmi 5 litreye kadar olanlar (5 litre dâhil)	1,1 TL
2.3.2 Hacmi 10 litre - 50 litre olanlar (50 litre dâhil)	1,5 TL
2.3.3 Hacmi 100 litre olanlar	2,3 TL
3 ŞİŞELER	
3.1 Beher Kalıp İçin	474,5 TL
4 KÜTLE ÖLÇÜLERİ	
4.1 M3, M2 Sınıfı Küteller	
4.1.1 50 grama kadar olanlar (50 gram dâhil)	1,5 TL
4.1.2 100 gram - 5 kilogram arasında olanlar (5 kilogram dâhil)	2,3 TL
4.1.3 10 kilogram - 20 kilogram olanlar	3,2 TL
4.1.4 50 kilogramdan fazla olanlar (50 kilogram dâhil)	4,6 TL
4.2 M1 Sınıfı Küteller	
4.2.1 1 kilograma kadar olanlar (1 kilogram dâhil)	1,5 TL

4.2.2 2 kilogram - 20 kilogram arasında olanlar (20 kilogram dâhil)	3,2 TL
4.2.3 50 kilogram olanlar	5,7 TL
4.2.4 500 kilogram olanlar	13,7 TL
4.2.5 1000 kilogram olanlar	23,1 TL
4.3 F1 ve F2 Sınıf Küteller	
4.3.1 100 grama kadar olanlar (100 gram dâhil)	4,6 TL
4.3.2 200 gram - 1 kilogram arasında olanlar (1 kilogram dâhil)	5,7 TL
4.3.3 2 kilogram - 20 kilogram arasında olanlar (20 kilogram dâhil)	6,8 TL
4.3.4 50 kilogramdan fazla olanlar (50 kilogram dâhil)	11,6 TL
4.4 E2 Sınıf Küteller	
4.4.1 50 grama kadar olanlar (50 gram dâhil)	5,9 TL
4.4.2 100 gram - 1 kilogram arasında olanlar (1 kilogram dâhil)	6,8 TL
4.4.3 2 kilogram - 10 kilograma kadar olanlar	8,1 TL
4.4.4 10 kilogramdan fazla olanlar (10 kilogram dâhil)	11,6 TL
4.5 Karat Küteller	33,8 TL
4.6 Kütle Setleri (Bütün sınıflar için)	60 TL
5 OTOMATİK OLMAYAN TARTI ALETLERİ	
5.1 Sınıf I Tartı Aletleri (mekanik- elektronik)	69,1 TL
5.2 Sınıf II Tartı Aletleri (mekanik- elektronik)	55,3 TL
5.3 Sınıf III ve Sınıf IV Tartı Aletleri	
5.3.1 Mekanik Tartı Aletleri	
5.3.1.1 Maksimum kapasitesi 5 kilograma kadar olanlar (5 kilogram dâhil)	8,1 TL
5.3.1.2 Maksimum kapasitesi 5 kilogram - 50 kilogram arasında olanlar (50 kilogram dâhil)	12,2 TL
5.3.1.3 Maksimum kapasitesi 50 kilogram - 350 kilogram arasında olanlar (350 kilogram dâhil)	14,8 TL
5.3.1.4 Maksimum kapasitesi 350 kilogram - 1500 kilogram arasında olanlar (1500 kilogram dâhil)	25,4 TL
5.3.1.5 Maksimum kapasitesi 1500 kilogram - 2900 kilogram arasında olanlar (2900 kilogram dâhil)	39,7 TL
5.3.1.6 Maksimum kapasitesi 2900 kilogram - 12.000 kilogram arasında olanlar (12.000 kilogram dâhil)	54,5 TL
5.3.1.7 Maksimum kapasitesi 12.000 kilogram - 30.000 kilogram arası olanlar (30.000 kilogram dâhil)	99,6 TL
5.3.1.8 Maksimum kapasitesi 30.000 kilogramın üzerinde olanlar	159 TL
5.3.2 Elektronik Tartı Aletleri	
5.3.2.1 Maksimum kapasitesi 5 kilograma kadar olanlar (5 kilogram dâhil)	27,6 TL
5.3.2.2 Maksimum kapasitesi 5 kilogram - 50 kilogram arası olanlar (50 kilogram dâhil)	41,3 TL
5.3.2.3 Maksimum kapasitesi 50 kilogram - 350 kilogram arasında olanlar (350 kilogram dâhil)	48,3 TL
5.3.2.4 Maksimum kapasitesi 350 kilogram - 1500 kilogram arasında olanlar (1500 kilogram dâhil)	55,3 TL
5.3.2.5 Maksimum kapasitesi 1500 kilogram - 2900 kilogram arasında olanlar (2900 kilogram dâhil)	69,1 TL
5.3.2.6 Maksimum kapasitesi 2900 kilogram - 12.000 kilogram arasında olanlar (12.000 kilogram dâhil)	105,3 TL
5.3.2.7 Maksimum kapasitesi 12.000 kilogram - 30.000 kilogram arasında olanlar (30.000 kilogram dâhil)	121,8 TL
5.3.2.8 Maksimum kapasitesi 30.000 kilogramın üzerinde olanlar	212,2 TL
6 OTOMATİK TARTI ALETLERİ	
6.1 Otomatik kütle belirleme terazileri	207,3 TL
6.2 Otomatik gravimetrik dolum terazileri	276,3 TL
6.3 Kesintili toplayıcılar	276,3 TL
6.4 Sürekli toplayıcılar	345,5 TL
6.5 Ray kantarları (demiryolu ağırlık köprüsü)	345,5 TL

7 HAREKET HALİNDE BULUNAN YOL ARAÇLARI İÇİN OTOMATİK TARTI ALETLERİ (AKS KANTARLARI)	232,3 TL
8 YÜK VE SARNIÇLI VAGONLAR	14,8 TL
9 ÖLÇÜ OLARAK KULLANILAN TAŞITLAR (VAGONETLER)	10,4 TL
10 HUBUBAT MUAYENE ALETLERİ	
10.1 2 kilografa kadar olanlar (2 kilogram dâhil)	8,1 TL
10.2 kilogramdan fazla olanlar	12,2 TL
11 GAZ SAYAÇLARI	
11.1 G6 sınıfına kadar olan sayaçlar (G6 dâhil)	8,1 TL
11.2 G10 - G25 sınıfı sayaçlar	10,2 TL
11.3 G40 - G65 sınıfı sayaçlar	15,9 TL
11.4 G100 - G160 sınıfı sayaçlar	23,1 TL
11.5 G250 - G400 sınıfı sayaçlar	29,4 TL
11.6 G650 - G1600 sınıfı sayaçlar	35,5 TL
11.7 G2500 - G6500 sınıfı sayaçlar	37,5 TL
11.8 G10000 ve üstü sayaçlar	65,8 TL
11.9 G4 sınıfına kadar ön ödemeli gaz sayaçları	9 TL
11.10 Rotary tipi ön ödemeli gaz sayaçları	46,2 TL
12 SU SAYAÇLARI	
12.1 Anma debisi (Qn) 10 m ³ /h'e kadar olan sayaçlar (10 m ³ /h dâhil)	1,5 TL
12.2 Anma debisi (Qn) 10 m ³ /h - 50 m ³ /h olan sayaçlar (50 m ³ /h dâhil)	3,2 TL
12.3 Anma debisi (Qn) 50 m ³ /h - 100 m ³ /h olan sayaçlar (100 m ³ /h dâhil)	6,8 TL
12.4 Anma debisi (Qn) 10 m ³ /h'e kadar olan ön ödemeli su sayaçları (10 m ³ /h dâhil)	4,6 TL
12.5 Anma debisi (Qn) 10 m ³ /h'den fazla olan ön ödemeli su sayaçları	9 TL
13 AREOMETRELER	5,7 TL
14 ELEKTRİK SAYAÇLARI	
14.1 Tek fazlı mekanik elektrik sayaçları	4,6 TL
14.2 Üç fazlı mekanik elektrik sayaçları	5,7 TL
14.3 Mekanik reaktif enerji sayaçları	5,7 TL
14.4 Tek fazlı elektronik sayaçlar	4,6 TL
14.5 Üç fazlı elektronik sayaçlar	5,7 TL
14.6 Elektronik aktif/reaktif (Kombine) sayaçlar	35,6 TL
15 ÖLÇÜ TRANSFORMATÖRLERİ	
15.1 Akım Transformatörleri	
15.1.1 Alçak gerilim akım transformatörleri	4,1 TL
15.1.2 Orta gerilim akım transformatörleri	42,4 TL
15.1.3 Yüksek gerilim akım transformatörleri	62,8 TL
15.2 Gerilim Transformatörleri	
15.2.1 Primer 1200 Volt'a kadar olan transformatörler (1200 Volt dâhil)	10,4 TL
15.2.2 Primer 1200 Volt - 36000 Volt arası olan transformatörler (36000 Volt dâhil)	42,4 TL
15.2.3 Primer 36000 Volt'tan yukarı olan transformatörler	210,6 TL
16 TAKSİMETRE VE NAKLİMETRELER	
16.1 Taksimetre	55,3 TL
16.2 Naklimetre	16,9 TL
17 LPG SAYAÇLARI	
17.1 LPG sayaçları (Q _{max} 80 L/min'e kadar olan sayaçlar)	42,4 TL
17.2 Tanker sayaçları (Q _{max} 81 L/min - 500 L/min'e kadar olan sayaçlar)	65,8 TL
17.3 Depo tipi sayaçlar (Q _{max} 500 L/min'den büyük sayaçlar)	130,6 TL
17.4 LPG sayaçları kontrol etalonu (Mastermetre)	54,5 TL
18 SU SATIŞ POMPALARI	22,4 TL
19 AKARYAKIT SAYAÇLARI	
19.1 Servis tipi akaryakıt sayaçları (Q _{max} 120 L/min'e kadar olan sayaçlar)	43,3 TL
19.2 Tanker tipi akaryakıt sayaçları (Q _{max} 750 L/min'e kadar olan sayaçlar)	68,7 TL
19.3 Depo tipi akaryakıt sayaçları (Q _{max} 750 L/min'den büyük olan sayaçlar için)	130,6 TL
19.4 Adblue sayaçları	44 TL

20 SÜT SAYAÇLARI

20.1 Tanker tipi sayaçlar	68,7 TL
20.2 Depo tipi sayaçlar	110,8 TL

21 SIKIŞTIRILMIŞ VE SIVILAŞTIRILMIŞ DOĞAL GAZ SAYAÇLARI

68,7 TL

22 SIVILARIN VEYA GAZLARIN KÜTLESEL ÖLÇÜMÜNÜ YAPAN**SİSTEMLER**

22.1 Akaryakıtın kütleli ölçümünü yapan cihazlar	68,7 TL
22.2 LPG'nin kütleli ölçümünü yapan cihazlar	68,7 TL

23 MOTORLU TAŞIT LASTİKLERİNİN HAVA BASINCI ÖLÇÜMÜNDE**KULLANILAN CİHAZLAR**

11,3 TL

24 TAMİR VE AYAR İSTASYONLARI**24.1 Elektrik sayaçları tamir ve ayar istasyonları**

24.1.1 Monofaze sayaçlar	131,3 TL
24.1.2 Trifaze sayaçlar	234,8 TL
24.1.3 Elektronik sayaçlar	272,4 TL

24.2 Su sayaçları tamir ve ayar istasyonları

24.2.1 Anma debisi Q_n 10 m ³ /h'e kadar olan sayaçlar (10 m ³ /h dâhil)	112,6 TL
24.2.2 Anma debisi Q_n 10 m ³ /h'den büyük olan sayaçlar	159,7 TL

24.3 Gaz sayaçları tamir ve ayar istasyonları

300,6 TL

25 KARIŞTIRICI ÖLÇEKLER

10,4 TL

26 EGZOZ GAZI ÖLÇME CİHAZLARI

26.1 Egzoz gazı analiz cihazı	77,4 TL
26.2 Egzoz gazı duman koyuluğu ölçme cihazı	46,5 TL

26.3 Egzoz gazı analiz cihazı ile egzoz gazı duman koyuluğu ölçme cihazından

oluşan birleşik sistemler (Kombine egzoz gazı ölçme cihazı)	123,9 TL
---	----------

27 TAKOGRAF CİHAZLARI

61,9 TL

İlk, periyodik ve stok muayenesi talep edilen ölçü ve ölçü aletlerinin beyannamede belirtilen sayısına göre adet başına yukarıdaki tarifelerin;

0 - 20 adet için % 100'ü,

21 - 100 adet için % 80'i,

101 - 500 adet için % 70'i,

501 - 1000 adet için % 60'ı,

1000 adetten fazlası için % 40'ı

oranında muayene ve damgalama ücreti alınır.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik 1/1/2018 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı yürütür.

Kültür ve Turizm Bakanlığından:**ÇOĞALTILMIŞ FİKİR VE SANAT ESERLERİNİ DERLEME YÖNETMELİĞİNDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 18/8/2012 tarihli ve 28388 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çoğaltılmış Fikir ve Sanat Eserlerini Derleme Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (h) ve (ı) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) Derleme mükellefi: Derleme nüshalarını Derleme Müdürlüğüne veya derleme birimlerine; Derleme Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendindeki eserler ile (a), (b), (g) bentlerindeki eserlerin elektronik kopyalarını Milli Kütüphaneye vermekle yükümlü gerçek ya da tüzel kişiyi,”

“ı) Derleme nüshası: Derleme Kanunu kapsamına giren yaymak ve/veya umuma iletmek amacıyla çoğaltılarak yayımlanmış veya internet ortamında ilk iletimi yapılmış fikir ve sanat eserlerini,”

“p) Elektronik Yayın Derleme Sistemi (EYDeS): Elektronik yayınlar ile bazı eserlerin elektronik kopyalarının derlenmesine ilişkin işlem ve süreçlerin online yürütüldüğü, Milli Kütüphane Başkanlığı internet sayfası üzerinden erişilen, Milli Kütüphane Başkanlığına ait yazılım sistemini,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Görme engellilerin hizmetine sunulmak üzere Derleme Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (g) bentlerinde belirtilen yayımlanmış eserlerin elektronik kopyaları için ise, eserin kendisi için derleme mükellefiyeti bulunan gerçek veya tüzel tüzel kişi yayıncı, yayıncının olmadığı durumda basımevi ya da matbaa ile yapımcı, yayımcı ya da üretici gerçek veya tüzel kişiler.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“a) Milli Kütüphane Başkanlığı, Derleme Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendinde belirtilen eserleri hak ihlallerini önleyici etkin ve yeterli koruma önlemleri olarak, EYDeS aracılığıyla derler. Eserlerin derlenme usul ve esasları ile bu kapsamda derlenecek eser türleri Milli Kütüphane Başkanlığı tarafından hazırlanacak Yönerge ile belirlenir.”

“(2) Derleme Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendindeki eserler, derleme mükellefince, Milli Kütüphane Başkanlığı tarafından hazırlanacak Yönergede belirlenen usul ve esaslara uygun olarak EYDeS üzerinden, mükellefiyetinin doğduğu tarihten itibaren 15 gün içerisinde Milli Kütüphane Başkanlığına gönderilir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 17** – (1) Derleme Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b), (g) ve (ğ) bentlerinde belirlenen yayımlanmış veya internet ortamında ilk iletimi yapılmış eserlerin elektronik kopyaları, hak ihlallerini önleyici etkin ve yeterli koruma önlemlerinin alınması koşuluyla görme engellilerin kullanımına sunulmak amacıyla, Milli Kütüphane Başkanlığı tarafından hazırlanacak Yönergede belirlenecek usul ve esaslara uygun olarak EYDeS üzerinden, derleme mükellefiyetinin doğduğu tarihten itibaren 15 gün içerisinde Milli Kütüphane Başkanlığına gönderilir.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 18 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Derleme Kanununa aykırı davrandığı tespit edilen derleme mükellefleri hakkında aynı Kanunun 10 uncu maddesinde düzenlenen yaptırımlar, derleme birimleri ve Derleme Müdürlüğünün veya Milli Kütüphane Başkanlığının bildirimine üzerine veya re’sen, derlemenin yapıldığı yerdeki en büyük mülki amir tarafından uygulanır.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin geçici 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**GEÇİCİ MADDE 1** – (1) Derleme Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendinde belirtilen eserler ile (a), (b), (g) ve (ğ) bentlerinde belirtilen eserlerin elektronik kopyalarının derlenmesi ve hizmete sunulması için gereken personel, bütçe ve teknik donanım Milli Kütüphane Başkanlığınca oluşturulur. Bu eserler ile elektronik kopyaların derlenme usul ve esasları, hak ihlallerini önleyici etkin ve yeterli koruma önlemleri alınarak Milli Kütüphane Başkanlığı tarafından hazırlanacak Yönerge ile düzenlenir ve Milli Kütüphane Başkanlığı internet sayfasında duyurulur. Söz konusu Yönergenin yürürlüğe girmesinden sonra derleme mükellefleri, EYDeS üzerinden erişilebilecek olan elektronik derleme esasları ve bilgilendirmeler kapsamında mükellefiyetlerini yerine getirirler.”

MADDE 7 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8 – Bu Yönetmelik hükümlerini Kültür ve Turizm Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
18/8/2012		28388
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
3/6/2017		30085

Milli Savunma Bakanlığından:**MİLLÎ SAVUNMA ÜNİVERSİTESİ AKADEMİK PERSONELİN SEÇİMİ,
ATANMASI, GÖREVLERİ VE GÖREVDE YÜKSELTİLMESİ
YÖNETMELİĞİ****BİRİNCİ BÖLÜM****Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar****Amaç**

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; Milli Savunma Üniversitesinde görev alacak olan öğretim elemanlarının, bu görevlere seçilme, atanma ve yükseltilmeleri ile ilgili usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Milli Savunma Üniversitesi bünyesinde görev yapan öğretim elemanlarının seçilme, atanma ve yükseltilmeleri işlemlerini kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 9/11/2016 tarihli ve 6756 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Bazı Tedbirler Alınması ve Milli Savunma Üniversitesi Kurulması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabul Edilmesi Hakkında Kanun, 11/5/2000 tarihli ve 4566 sayılı Harp Okulları Kanunu ve 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu ve 11/4/2002 tarihli ve 4752 sayılı Astsubay Meslek Yüksek Okulları Kanununa dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Akademik Birim: Milli Savunma Üniversitesi bünyesindeki harp okullarını, enstitüleri, astsubay meslek yüksekokullarını ve bunların alt akademik birimlerini,

b) Bakan: Milli Savunma Bakanını,

c) Dekanlık: Milli Savunma Üniversitesi bünyesindeki Kara Harp Okulu, Deniz Harp Okulu ve Hava Harp Okulu Dekanlıklarını,

ç) Kuvvet Komutanlıkları: Kara Kuvvetleri, Deniz Kuvvetleri ve Hava Kuvvetleri Komutanlıklarını,

d) Müdürlük: Milli Savunma Üniversitesi bünyesindeki Atatürk Stratejik Araştırmalar Enstitüsü, Alparslan Savunma Bilimleri Enstitüsü, Barbaros Deniz Bilimleri ve Mühendisliği Enstitüsü, Hezarfen Havacılık ve Uzay Teknolojileri Enstitüsü, Milli Savunma ve Güvenlik Enstitüsü, Fatih Harp Tarihi Araştırmaları Enstitüsü Müdürlükleri ile Kara Astsubay Meslek Yüksekokulu, Deniz Astsubay Meslek Yüksekokulu ve Hava Astsubay Meslek Yüksekokulu Müdürlüklerini,

e) Müspet Nitelik Belgesi: Sicil amirleri tarafından ilgili askeri personel hakkında hazırlanan ve personelin uygunluğunu gösteren belgeyi,

f) Rektörlük: Milli Savunma Üniversitesi Rektör(lüğ)ünü,

g) Senato: Milli Savunma Üniversitesi Senatosunu,

ğ) Üniversite: Milli Savunma Üniversitesini,

h) Üniversite Yönetim Kurulu: Milli Savunma Üniversitesi yönetim kurulunu, ifade eder.

(2) Diğer kavram ve terimler: Bu Yönetmelikte tanımlanmamış kavram ve terimler için 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu, 926 sayılı Kanun ile bağlı mevzuattaki tanımlar esas alınır.

İKİNCİ BÖLÜM

Öğretim Elemanlarının Seçimi, Atanması ve Yükseltilmesi

Öğretim elemanlarının seçimi ve atanması

MADDE 5 – (1) Öğretim elemanlarının seçim ve atamaları; ilgili akademik birimin ihtiyaç durumu dikkate alınarak yapılır.

(2) Asker öğretim elemanlarının seçim ve atamaları; akademik birimlerin ihtiyaç durumunun yanında, Türk Silahlı Kuvvetlerinde bu ihtiyaca cevap verecek uygun personelin mevcudu dikkate alınarak, bu Yönetmelikte belirlenen esaslara, yürürlükteki atama usul ve esaslarına ve Kuvvet Komutanlıklarınca yayımlanacak öğretim elemanı yetiştirme plan/programına uygun olarak yapılır.

(3) Yardımcı doçentlik, doçentlik ve profesörlüğe atanabilmek için 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesindeki genel şartlara sahip olmak gerekir. 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Kanunun yabancı uyruklu öğretim elemanları hakkındaki 34 üncü madde hükmü saklıdır.

(4) Açıktan ve dış kaynaktan başvuran sivil öğretim elemanlarının Üniversite kadrolarında çalıştırılabilmesi için, haklarında yapılan güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasının müspet sonuçlanması gereklidir.

Yardımcı doçentliğe atanma

MADDE 6 – (1) Doktora öğrenimini tamamlamış akademik birim kadrosundaki öğretim yardımcıları ve akademik birim dışı öğretim üyesi adayları, öğretim üyelerinin seçim esaslarına tabi tutularak yardımcı doçent kadrolarına atanabilirler. Yardımcı doçentliğe atanma için kadroya talip adaylarda bilimsel yeterlilik şartları Senato tarafından belirlenir. Üniversitedeki boş yardımcı doçent kadrolarının sayısı ve adaylarda aranan nitelikler, Rektörlük tarafından ilan edilir. İlgili birimin Bakanlıkça onaylanmış teşkilat kadrosunda yer alan atama yapılacak kadro satırında asker ibaresi var ise, ilan ilgili Kuvvet Komutanlığı öncelikli olmak üzere Kuvvetlerin örün ağı (intranet) sayfası aracılığıyla yapılır. Söz konusu kadro satırında sivil ibaresi yer alması durumunda, ilan Resmî Gazete’de, Devlet Personel Başkanlığının ve Üniversitenin örün (internet) sayfasında yapılır. Asker ve sivil müşterek kodlu kadrolara yapılacak atamalarda,

her iki ilan yöntemine başvurabilir. Bu ilanda adaylara en az on beş günlük başvurma süresi tanınır ve son başvurma tarihi belirtilir. Kadroya talip adaylar başvuru dosyalarını ilgili akademik birime ilanda belirtilen süre içerisinde teslim ederler.

(2) Yardımcı doçentliğe atanmak için, doktora unvanını veya Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca tespit edilecek belli sanat dallarının birinde yeterli kazanmış olmak gerekir.

(3) Yeterli şartları taşıdığı Dekanlıkça/Enstitü Müdürünce tespit edilenler, ilgili akademik birimin yönetim kurulunca seçilen ve biri o dilin öğretim üyesi olan üç kişilik bir jüri tarafından, sınava girenin kendi bilim dalında Türkçeden yabancı dile, yabancı dilden Türkçeye 150-200 kelimelik bir çeviriyi kapsayan yabancı dil sınavına alınır. Sınav, dört saat süreli olup, sınav sırasında aday sözlük kullanabilir. Bu sözlük, aynı dilde olabileceği gibi Türkçe dahil, iki ayrı dilde de olabilir. Sınav sonucunda başarı ve başarısızlığı belirten bir tutanak, sınav belgeleri ile birlikte Dekanlığa veya Müdürlüğe teslim edilir. Sınav sonucu adaya aynı gün tebliğ olunur. Üniversite tarafından yapılan bu sınava girmeyen adayların, Yükseköğretim Kurulu tarafından düzenlenen merkezi yabancı dil sınavları ile eşdeğerliği kabul edilen uluslararası yabancı dil sınavlarından en az 55 puan almış olmaları gerekmektedir. Yardımcı doçent adayları için yabancı dil sınavında aranan başarı puanı Senato tarafından yükseltilebilir. Bilim alanı bir yabancı dille ilgili olanlar, bu sınavı başka bir yabancı dilde vermek zorundadırlar. Adayların hangi yabancı dillerden sınava girebileceğine Senato karar verir.

(4) Yardımcı doçentlik için başvuran isteklilerden, yabancı dil sınavında Rektörlük tarafından belirlenen ve ilan edilen başarı kriterini yerine getiren adaylar, özgeçmişlerini, bilimsel çalışma ve varsa yayınlarını dört nüsha olarak ilgili dekanlık veya müdürlüğe, yabancı dil sınavı sonucunun tebliğini izleyen üç gün içinde teslim ederler. Adayların durumlarını incelemek üzere ilan edilen kadrolar için, Harp Okullarında dekanlar, Rektörlüğe bağlı enstitü veya meslek yüksek okulunda müdürler, biri o birimin yöneticisi, diğeri üniversitenin dışından olmak üzere, adayın başvurduğu bilim alanı ile ilgili olan üç profesör veya doçenti on beş gün içinde tespit eder ve bu öğretim üyelerine adaylarla ilgili dokümanları göndererek, bir ay içerisinde yazılı görüşlerini bildirmelerini ister. Bu öğretim üyelerinden gelen yazılı görüşler Dekanlık veya Müdürlük tarafından yapılan ilk yönetim kurulu toplantısından sonra kurul üyelerinin aday veya adaylar hakkındaki değerlendirmelerini ve gerekçeli tercihlerini, kendi görüş ve önerilerini de ekleyerek adayları dosyası ile birlikte Rektörlüğe sunar. Rektörün uygun görüp, teklifi üzerine, atama, Bakanın onayı ile yapılır. Kadro için uygun görülen aday, asker kişi ise 926 sayılı Kanuna göre boş kadroya atanır. Akademik birim kadrosuna ilk kez atanan yardımcı doçentler, iki yıl görev yaparlar. Her atama süresi sonunda görev kendiliğinden sona erer. Akademik birimin olumlu görüşü üzerine Rektörün teklifi ve Bakan onayı ile ilgili kişinin görevi aynı kadroda iki senelik sürelerle uzatabilir. Yardımcı doçentlik kadrosunda görev yapan muvazzaf subay öğretim üyelerinin görev süreleri, Bakan onayı ile uzatılabilir. Senato yardımcı doçent öğretim üyelerinin görev süresinin bitiminde buldukları kadroya aynı yöntemle tekrar atanabilmeleri için, bilimsel yayın ölçütleri belirleyebilir.

Doçentliğe atanma

MADDE 7 – (1) Doçentliğe atanmak için; 2547 sayılı Kanunun ilgili maddelerine uygun olarak doçentlik unvanını almış bulunmak ve Türk Silahlı Kuvvetleri kadrolarında görevli personel için hakkında müspet nitelik belgesi doldurulmuş olmak gereklidir. Doçentliğe atanma için kadroya talip adaylarda bulunması gereken bilimsel yeterlilik şartları Senato tarafından belirlenir. İlgili akademik birimce ihtiyaç görülen doçent kadroları, Rektörlüğe bildirilir. Rektörlük uygun gördüğü boş doçentlik kadrolarının sayısını ve adaylarda aranan nitelikleri ilan eder. İlgili birimin Bakanlıkça onaylanmış teşkilat kadrosunda yer alan atama yapılacak kadro satırında asker ibaresi var ise, ilan ilgili Kuvvet Komutanlığı öncelikli olmak üzere Kuvvetlerin örün ağı (intranet) aracılığıyla yapılır. Kadro satırında sivil ibaresi yer alması durumunda, ilan Resmî Gazete’de, Devlet Personel Başkanlığının ve Üniversitenin örün (internet) sayfasında yapılır. Asker ve sivil müşterek kodlu kadrolara yapılacak atamalarda, her iki yöntemde de sırayla başvurulabilir. İlanda adaylara en az on beş gün başvurma süresi tanınır ve son başvurma tarihi belirtilir. Adaylar özgeçmişlerini, bilimsel çalışma ve yayınlarını kapsayan bir dosyayı dört nüsha olarak, ilanda belirtilen süre içerisinde Rektörlüğe teslim ederler. Rektör, ilan edilen doçentlik kadrosuna, başvuran adayların durumlarının incelenmesi için on beş gün içinde, varsa biri ilgili birim yöneticisi, en az biri de o üniversite dışından olmak üzere üç profesör tespit eder. İlgili birim yöneticisi bulunmaması halinde en yakın bilim alanından seçim yapılır. Aday veya adayların özgeçmişlerini, bilimsel çalışma ve yayınlarını kapsayan dosyaları bu profesörlere yollayarak, aday ve adayın hakkında bilimsel değerlendirme raporlarını bir ay içinde göndermelerini ister. Bu profesörler aday veya adaylar hakkında ayrı ayrı tercih ve görüşlerini Rektöre bildirirler. Gelen değerlendirmeler Üniversite Yönetim Kurulu tarafından incelendikten sonra uygun görülen aday gerekçesiyle birlikte Rektörlüğe bildirilir. Akademik yönden uygun görülen aday, Rektörün teklifi ve Bakan onayı ile atanır. Kadro için uygun görülen aday, asker kişi ise 926 sayılı Kanuna göre boş kadroya atanır. Doçentlik sınavında başarılı olarak doçentlik unvanını alan yabancı uyruklu öğretim elemanlarının sözleşme ile doçentliğe görevlendirilmesinde de bu hüküm uygulanır, ancak ilan şartı aranmaz.

Profesörlüğe yükseltilme ve atanma

MADDE 8 – (1) Profesörlüğe yükselebilmek için; 2547 sayılı Kanundaki profesörlüğe yükseltilme şartlarını yerine getirmek ve Türk Silahlı Kuvvetleri kadrolarında görevli personel için hakkında müspet nitelik belgesi doldurulmuş olmak gereklidir. Profesörlüğe atanma için kadroya talip adaylarda aranacak şartlar Senato tarafından belirlenir. İlgili akademik birimce ihtiyaç görülen profesör kadroları, Rektörlüğe bildirilir. Rektörlük, uygun gördüğü boş profesörlük kadrolarının sayısını ve adaylarda aranan şartları ilan eder. İlgili birimin Bakanlıkça onaylanmış teşkilat kadrosunda yer alan atama yapılacak kadro satırında asker ibaresi var ise, ilan ilgili Kuvvet Komutanlığı öncelikli olmak üzere Kuvvetlerin örün ağı (intranet) sayfası aracılığıyla yapılır. Atama yapılacak kadro satırlarında sivil ibaresi yer alması durumunda, ilan bilim dallarını ve adaylarda aranan nitelikleri, kadronun devamlı veya kısmi statüde olduğunu

da belirterek Resmî Gazete’de, Devlet Personel Başkanlığının ve Üniversitenin örün (internet) sayfasında yapılır. Asker ve sivil müşterek kodlu kadrolara yapılacak atamalarda, her iki ilan yöntemine de sırayla başvurulabilir. İlanda en az on beş gün olmak üzere başvuru süresi ve bitiş tarihi belirtilir. Adaylar, özgeçmişlerini, bilimsel yayın ve etkinlikleri ile sanat eserleri ve icraları ile bunlara ilişkin dokümanları, eğitim-öğretim faaliyetlerini, yönetimlerinde devam eden ve biten doktora, sanatta yeterlik veya yüksek lisans (bilim uzmanlığı) çalışmalarını kapsayan ve belgeleyen bir dosya ile birlikte bir dilekçeyi Rektörlüğe ilanda gösterilen sayıda en az beş nüsha olarak teslim ederler. Adaylar, bu başvurularında yayınlarından birini başlıca araştırma eseri olarak gösterirler.

(2) Profesörlüğe yükseltilmek için aşağıdaki şartlar aranır:

a) Açık bulunan profesörlük kadrosu ile ilgili bilim alanında doçentlik unvanını aldıktan sonra en az beş yıl çalışmış olmak,

b) Kendi bilim alanında uluslararası düzeyde özgün eserler vermiş olmak ve uygulama alanı bulunan dallarda uygulamaya yönelik çalışmaları bulunmak,

c) Boş bir profesörlük kadrosu bulunmak.

(3) Profesörlük kadrosuna başvuran adayların durumlarını ve bilimsel veya sanatsal niteliklerini tespit etmek için bir ay içinde Üniversite Yönetim Kurulunca en az ikisi başka üniversitelerden olmak üzere ilan edilen kadronun bilim veya sanat alanı ile ilgili en az beş profesör seçilir. Bu profesörler belgelerin kendilerine verildiği tarihi izleyen iki ay içinde her aday için ayrı ayrı olmak üzere birer rapor yazarlar ve kadroya atanmak üzere müracaat eden birden fazla aday varsa tercihlerini bildirirler. Bu raporlarda adayların bilimsel veya sanatsal nitelikleri ve çalışmaları değerlendirilir, yöneticilik, yapıcılık ve geliştiricilik özellikleri ile bilim ve sanat adamı yetiştirme konusundaki çabaları ayrıntılı olarak belirtilir. Üniversite Yönetim Kurulu bu raporları göz önünde tutarak başvuran doçentin profesörlüğe yükseltilerek atanmasına veya profesörün atanmasına karar verir ve uygun görülen adayı gerekçesiyle birlikte Rektörlüğe bildirilir. Akademik yönden uygun görülen aday, Rektörün teklifi ve Bakan onayı ile atanır. Kadro için uygun görülen aday, asker kişi ise 926 sayılı Kanuna göre boş kadroya atanır. Yabancı ülke vatandaşı olan öğretim elemanlarına profesörlüğe yükseltme ile ilgili bu maddede yer alan şartları sağlamaları kaydıyla, bu Yönetmelikle belirlenen ilan şartı dışındaki usul ve esaslar uygulanır.

Yabancı ülkelerde alınan doçentlik ve profesörlük unvanları

MADDE 9 – (1) Yabancı ülkelerde alınan doçentlik ve profesörlük unvanlarının kabul edilmesi, 2547 sayılı Kanunun 27 inci ve 28 inci maddeleri uyarınca Üniversitelerarası Kurul tarafından kararlaştırılır.

Akademik unvanların korunması

MADDE 10 – (1) Asker ve sivil öğretim üyelerinden, başka bir göreve atanmak, başka bir işe geçmek, emekli olmak, çekilmek, işten çekilmiş sayılmak, istifa etmek ya da müstafi sayılmak suretiyle öğretim görevinden ayrılanlar, akademik unvanlarını taşıyabilirler. Ancak

profesörlük, doçentlik veya yardımcı doçentlik unvanlarını kazananlar, her unvan dönemi içinde Üniversite akademik birimlerinde fiilen iki yıl görev yapmadıkları takdirde; yükseköğretim kurumları dışındaki çalışmalarında bu unvanları kullanamazlar.

Öğretim görevlileri ve okutmanlar

MADDE 11 – (1) Üniversitenin akademik birimlerinde atanmış öğretim üyesi bulunmayan dersler veya herhangi bir dersin özel bilgi ve uzmanlık isteyen konularının eğitim, öğretim ve uygulamaları için kendi uzmanlık alanlarındaki çalışma ve/veya eserleriyle tanınmış asker veya sivil kişiler görevlendirilebilirler. Asker öğretim görevlileri 926 sayılı Kanuna göre atama veya geçici görevle, sivil öğretim görevlileri ise iki yıl için, güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması müspet sonuçlandığı takdirde, bu Yönetmelik ile belirlenen esaslara uygun olarak seçilir ve Rektörün teklifi üzerine Bakan onayı ile boş öğretim görevlisi kadrolarına atanabilirler veya sözleşmeli olarak çalıştırılabilirler.

(2) Bu Yönetmelik kapsamındaki sivil öğretim görevlisi ve okutman kadrolarına yapılacak atamalarda genel olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) 657 sayılı Kanununun 48 inci maddesinde belirtilen şartları taşımak,

b) Öğretim üyesi dışındaki öğretim elemanı kadrolarına naklen veya açıktan yapılan her türlü atamada ALES’den en az 70, Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi veya Yüksek Öğretim Kurulunca düzenlenen yabancı dil sınavlarından, Senato kararıyla daha yüksek bir asgari puan belirlenmediği takdirde en az 50 puan veya eşdeğerliliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen bir sınavdan buna muadil bir puan almış olması gerekir,

c) Beden eğitimi öğretmeni kadrolarına yapılan başvuru ve atamalarda yabancı dil notu şartı aranmaz.

(3) Rektörlük, uygun gördüğü boş öğretim görevlisi ve/veya okutman kadrolarını Resmî Gazete’de, Devlet Personel Başkanlığının ve Üniversitenin örün (internet) sayfasında ilan eder. İlan metninde adaylarda aranan şartlar, son başvuru tarihi, ön değerlendirme sonuçlarının ilan tarihi, giriş sınavı tarihi ve sonuçlarının açıklanacağı günleri içeren sınav takvimi de belirtilir. Son başvuru tarihi ilan tarihinden itibaren on beş günden az olarak belirlenemez. Kadroya talip adaylar ilanda belirtilen şekilde Rektörlük/Dekanlık/Müdürlüğe başvuruda bulunurlar. Yeterli şartları taşıdığı tespit edilenler ilanda belirtilen şekilde değerlendirilir.

(4) Giriş sınavı jürisi; harp okullarında Dekanın; enstitüler ve meslek yüksekokullarında Müdürün önereceği en az sekiz öğretim üyesi arasından (biri ilgili anabilim dalı başkanı, anabilim dalı başkanı yoksa bölüm başkanı olmak üzere) ilgili birimin yönetim kurulunca seçilecek üç asıl bir yedek üyeden oluşur. Önerilen üyelerin, atama yapılacak öğretim elemanı kadro unvanının gerektirdiği görev alanı ile ilgili olması esastır. Jüri, üyeleri arasından birini raportör olarak belirler.

(5) Sınav jürisi; müracaat eden adaylar arasından ilan edilen kadro sayısının on katına kadar adayı, ALES puanının %60’ını (merkezi sınavdan muaf olan adayların son iki yıla ait ALES notunun bulunmaması halinde, ALES puanı 70 olarak kabul edilir) ve yabancı dil puanının %40’ını; meslek yüksekokullarına müracaatlarda ise ALES puanının %70’ini ve lisans

mezuniyet notunun %30'unu dikkate alarak belirlenir ve üniversite örün ağı (internet) sayfasında ilan eder. Bu sıralamaya göre son sırada aynı puana sahip birden fazla adayın olması halinde, bu kişilerin tamamı sınava çağrılır. Başvuru sayısının ilan edilen kadronun on katından az olması halinde, adayların tamamı giriş sınavına alınır.

(6) Giriş sınavları bu Yönetmelikte belirtilen jüri tarafından sözlü ve/veya yazılı olarak yapılır. Sınavda adayın mesleki ifade becerisi, analitik düşünme ve akademik yeteneği, genel kültür düzeyi ve başvurduğu alanla ilgili beceri ve ilgi düzeyi değerlendirilir. Raportör olarak belirlenen üye, giriş sınavının soru ve cevaplarını tutanak altına alır.

(7) Sınav jürisi değerlendirmesinde; ALES notunun %30'unu (merkezi sınavdan muaf tutulacak adayların değerlendirilmesinde; son iki yıla ait merkezi sınav notunun bulunmaması halinde ALES puanı 70 olarak kabul edilir), lisans mezuniyet notunun %30'unu, yabancı dil puanının %10'unu ve giriş sınavı notunun %30'unu; meslek yüksekokullarında ise ALES notunun %35'ini (merkezi sınavdan muaf tutulacak adayların değerlendirilmesinde; son iki yıla ait merkezi sınav notunun bulunmaması halinde ALES puanı 70 olarak kabul edilir), lisans mezuniyet notunun %30'unu ve giriş sınavı notunun %35'ini hesaplayarak ilan edilen kadro sayısı kadar adayı başarı sırasına göre belirler.

(8) Sınavlarda başarılı olan adaylar, başarı puanları esas alınarak ilan edilir. İlan edilen kadro sayısını geçmemek şartıyla yedek aday da ilan edilebilir. Atamalar yürürlükteki mevzuata göre yapılır.

(9) Askeri öğretim görevlileri ve okutmanlar tayinle veya geçici görevli, sivil okutmanlar ise iki yıl için Rektörün teklifi üzerine Bakan onayı ile atanırlar. Süreli olarak atanan sivil okutmanların atama süresi sonunda görevleri kendiliğinden sona erer. Bunların aynı yöntemle yeniden atanmaları mümkündür.

Öğretim yardımcıları

MADDE 12 – (1) Akademik birimlerin araştırma görevlisi, uzman çevirici ve eğitim-öğretim planlamacısı olarak ihtiyaç duyacağı öğretim yardımcılarında asker veya Bakanlık/Türk Silahlı Kuvvetleri kadrosunda devlet memuru olanlar, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ve Bakanlığın atanmaya ilişkin esas ve usullerine uygun olarak atanırlar. Sivil olanlar ise, Rektörün teklifi üzerine Bakan onayı ile öğretim yardımcısı kadrolarına iki yıl süre ile atanırlar. Adaylarda son başvuru tarihinin yapıldığı yılın Ocak ayının birinci günü itibariyle 35 yaşından gün almamış olmak şartı aranır. Atama süresi sonunda görevleri kendiliğinden sona erer. Bunlar aynı usulle yeniden atanabilirler. Bu kapsamda Rektörlük, uygun gördüğü boş araştırma görevlisi kadrolarını Resmî Gazete'de, Devlet Personel Başkanlığının ve Üniversitenin örün (internet) sayfasında ilan eder. İlan metninde adaylarda bu Yönetmelik kapsamında belirlenen şartlar, son başvuru tarihi, ön değerlendirme sonuçlarının ilan tarihi, giriş sınavı tarihi ve sonuçlarının açıklanacağı günleri içeren sınav takvimi de belirtilir. Son başvuru tarihi ilan tarihinden itibaren on beş günden az olarak belirlenemez. Kadroya talip adaylar ilanda belirtilen şekilde Rektörlüğe veya Dekanlığa/Müdürlüğe başvuruda bulunurlar. Yeterli şartları taşıdığı

Rektörlükçe/Dekanlıkça/Müdürlükçe tespit edilenler ilanda belirtilen esaslarla değerlendirilir. Adayların ilan edilmesinde bu Yönetmeliğin 11 inci maddesinin ikinci fıkrasının (8) numaralı bendindeki esaslar uygulanır.

(2) Uzmanlar, çeviriciler ve eğitim-öğretim planlamacılarının atanmasında da, araştırma görevlilerinin atanmasındaki yöntem izlenir. Araştırma görevlileri bir yıl için atanır. Uzmanlar, öğretim ve araştırma-geliştirme faaliyetlerinin özel bilgi veya uzmanlığa ihtiyaç gösteren alanlarda görevlendirilen öğretim yardımcılardır. Uzmanlar, uygulama alanları ve araştırma çalışmaları kapsamında ilgili akademik birim yöneticisinin vereceği proje yönetimi, eğitim-öğretim işbirliği anlaşmaları, analiz, değerlendirme, rapor hazırlama ve benzeri görevleri yerine getirirler.

(3) Kuvvet nam ve hesabına Üniversite Enstitülerinde lisansüstü öğrenim gören askeri personel, kadro görev yerleri öğrenim görecekları enstitü ile aynı garnizonda bulunmaması durumunda derslere düzenli olarak devam edebilmesini sağlama, özlük haklarının korunması ve idari işlerin yürütülebilmesi amacıyla, öğrenim süreleri boyunca ilgili Enstitü Müdürlüğü emrine atanırlar ve öncelikle öğrenim görecekları programın açıldığı ana bilim dalı başkanlıkları bünyesinde öğretim yardımcısı olarak görevlendirilirler.

(4) Kuvvet Komutanlıklarınca yüksek lisansa tefrik edilen subayların öğrenim süresi hiçbir koşulda üç yılı (altı yarıyı) geçemez.

Yabancı uyruklu öğretim elemanları

MADDE 13 – (1) Akademik birimlerde görevlendirilecek yabancı uyruklu öğretim elemanları; ilgili akademik birimin talebi ve Rektörlüğün ihtiyaç göstermesi üzerine, onayı ile sözleşmeli olarak çalıştırılırlar. Bu şekilde sözleşmeli olarak çalıştırılacak yabancı öğretim elemanlarına ödenecek ücret, 11/10/1983 tarihli ve 2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununun 16 ncı maddesi uyarınca, Bakanlar Kurulunca belirlenecek esaslar dahilinde Bakanlıkça tespit edilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çalışma ve Denetim

Çalışma esasları

MADDE 14 (1) Akademik birimlerde görevli öğretim elemanlarının haftalık ve günlük çalışma şekli ve süresi konusunda; 2547 sayılı Kanun, 657 sayılı Kanun, 926 sayılı Kanun ile 4/1/1961 tarihli ve 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu hükümleri uygulanır.

(2) Öğretim üyelerinin maaş karşılığı haftalık ders yükü en az on saattir. Ders yükünün on saati aşması durumunda yirmi saati geçmemek kaydıyla ek ders ücreti ödenir. Akademik birimlerdeki kadrolu öğretim görevlileri ile okutmanlar için haftalık ders yükü on iki saatten az olamaz. Dekan yardımcıları ile Bölüm/Anabilim Dalı Başkanları için haftalık ders yükü, öğretim üyeleri ders yükünün yarısı kadardır. Dekan ve akademik birimde öğretim elemanı kadrosu dışındaki görevlerde çalışanlardan ders yükü verilenler için haftalık ders yükü zorunluluğu aranmaz.

Kurumlararası yardımlaşma

MADDE 15 – (1) Öğretim elemanları, ilgili kurumların isteği, kendilerinin muvafakati, Rektörün teklifi ve Bakan onayıyla, ihtiyaç duyulan konularda, diğer yükseköğretim kurumlarıyla kamu kurum ve kuruluşlarında geçici olarak görevlendirilebilirler. Bu konuda 926 sayılı Kanunun 124 üncü maddesi hükümleri saklıdır.

(2) Ayrıca, idari mercilerin talebi ile öğretim elemanları, birlikteliği olarak Milli Savunma Bakanlığının izniyle görevlendirilebilir.

(3) Akademik birimler, ihtiyacı olan öğretim elemanlarını Rektörlük aracılığıyla ilgili yükseköğretim kurumlarından, bir kurumda çalışmayanları ise şahsın kendisi ile görüşerek talep edebilir. Yükseköğretim kurumları dışındaki kurum ve kuruluşlardan yapılacak ilave öğretim elemanı talepleri, Rektörlük kanalı ile yapılır.

(4) Akademik birimlerde ek dersle görevlendirilecek öğretim elemanlarının sözleşmeleri, Milli Savunma Bakanlığı tarafından onaylanır.

Yurt içinde ve yurt dışında görevlendirme

MADDE 16 – (1) Öğretim elemanlarının yolluklu veya yolluk olmaksızın yurt içinde ve yurt dışında kongre, konferans, seminer ve benzeri bilimsel toplantılarla bilim ve meslekleri ile ilgili diğer toplantılara katılmaları, yurt içinde araştırma ve inceleme görevleri yapmaları, Rektörün onayına tabidir. Ancak yurtdışı araştırma ve inceleme görevlerine Rektörün teklifi üzerine Bakan onayıyla katılım sağlanabilir. Yurt içinde yapılacak bilimsel toplantılara katılmak üzere öğretim elemanlarınca yapılan 5 iş gününe kadar yolluksuz izin taleplerine, ilgili akademik birim yöneticisi izin verir. Bu süreyi geçen izin taleplerinde Rektör onayı gereklidir.

(2) Yurt içi ve yurt dışında görevlendirilecek öğretim üyelerine 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre harcırah ödenir.

(3) Yurt dışında bu maksatla görevlendirilen öğretim elemanlarına yabancı kuruluşlardan burs veya benzeri katkı sağlanmışsa bile, bunlar görev yapacakları sürece maaşlı izinli sayılırlar.

(4) Dış ülkede kalınacak sürenin uzatılması, Rektörün teklifi üzerine Bakan onayına bağlıdır.

(5) Akademik birimler, Rektörlüğün teklifi üzerine Bakanlık onayıyla yurt dışındaki üniversiteler ve muadil yükseköğretim kurumlarıyla öğretim üyesi değişim programları gerçekleştirilebilirler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM**Çeşitli ve Son Hükümler****Öğretim elemanlarının özlük hakları**

MADDE 17 – (1) İstihdam esasları Yönetmelikte belirlenmiş olan akademik birimlerde atamalı veya sözleşmeli olarak görevli öğretim elemanlarına, 6756 sayılı Kanunun 8 ve 8/A maddesi gereği sağlanan hak ve yükümlülükler, disiplin ve cezai hükümler ile bu Kanunda

düzenlenmemiş diğer hak ve yükümlülükler açısından Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli devlet memurlarına uygulanan mevzuat hükümleri tatbik edilir. Bunlar, Türk Silahlı Kuvvetleri sosyal tesislerinden ve kamu konutlarından görevlendirildikleri kadro derecesindeki subaylar gibi istifade ederler, askeri personel ile aralarındaki protokol münasebetlerinin düzenlenmesinde de aynı esas uygulanır. Haftalık okutulması mecburi ders yükü dışında, akademik birimlerde görevli öğretim elemanlarına, Rektörlük tarafından belirlenecek esaslar çerçevesinde, haftada en çok yirmi saate kadar verilecek dersler için 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesine uygun olarak ek ders ücreti ödenir. Bir akademik birim ile diğer yükseköğretim kurumları arasında karşılıklı olarak ders vermekle görevlendirilen öğretim elemanlarına, 2547 sayılı Kanunun 40 ıncı ve 41 inci maddeleri hükümlerine göre ek ödeme yapılır.

(2) 6756 sayılı Kanun kapsamında, Üniversitede görevli asker öğretim elemanlarının özlük haklarına ilişkin ödemelerde 926 sayılı Kanun hükümleri uygulanır. Ancak asker öğretim elemanlarına, 2914 sayılı Kanunun 12 nci maddesine göre hesaplanacak üniversite ödeneği ile 926 sayılı Kanunun Ek-17 nci maddesine göre ödenen Türk Silahlı Kuvvetleri hizmet tazminatından hangisi fazla ise o ödenir. Öğretim elemanlarından 28/2/1982 tarihli ve 2629 Uçuş, Paraşüt, Denizaltı, Dalgıç ve Kurbağa Adam Hizmetleri Tazminat Kanunundan istifade edenlerin, bu Kanuna göre ödenen tazminatlarının, Türk Silahlı Kuvvetleri hizmet tazminatı ile üniversite ödeneğinden fazla olması halinde, tazminat ödemeleri 2629 sayılı Kanun hükümlerine göre ödenir. Ayrıca 4566 ve 4752 sayılı Kanun kapsamında, Harp Okulu Komutanı, dekan, dekan yardımcısı ve bölüm başkanlarına 2914 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine göre idarî görev ödeneği verilir. Harp Okulu Komutanına verilecek idarî görev ödeneği, Rektöre ödenecek miktar kadardır.

Üniversite dışındaki kıt'a, karargâh ve kurumlara atanma ve görevlendirilme

MADDE 18 – (1) Akademik birimlerde görevli subay öğretim elemanları doktora derecesine sahip olmaları ve öğretim-araştırma görevlerini başarıyla sürdürmeleri durumunda, Milli Savunma Üniversitesi dışındaki kıt'a, karargâh ve kurumlara atanmaksızın ilgili akademik birim tarafından talep edildiği sürece görevlerine devam edebilirler.

(2) Üniversite dışına atanan asker öğretim üyeleri için, bu Yönetmeliğin emeklilik yaş haddi ile ilgili hükümleri uygulanmaz.

(3) Üniversitede görevli asker öğretim elemanları; Üniversitece uygun görülen hallerde, olağanüstü hal, sıkıyönetim, seferberlik ve savaş hallerinde Milli Savunma Bakanlığınca, özlük hakları saklı kalmak kaydıyla Üniversite dışında da görevlendirilebilirler.

Yürürlük

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 20 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Millî Savunma Bakanı yürütür.

Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğünden:**RESMÎ İLÂN VE REKLÂMLAR İLE BUNLARI YAYINLAYACAK
SÜRELİ YAYINLAR YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 5/10/2016 tarihli ve 29848 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Resmî İlan ve Reklâmlar ile Bunları Yayınlayacak Sürelî Yayınlar Yönetmeliğinin 29 uncu maddesininördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Resmî ilânlar yayınlandığı gazetenin imtiyaz sahibine ait internet (haber) sitesinde eş zamanlı olarak yayınlanır. Birden fazla gazetenin imtiyaz sahibinin aynı olması durumunda her bir gazetenin ayrı internet (haber) sitesi olması gerekir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 49** – (1) Gazetelerde yayınlanacak resmî ilânların dizgi-tertip işlemlerinin Resmî İlan Fiyat Tarifesinde belirlenen usul ve esaslara göre yapılması zorunludur.

(2) Resmî İlan Fiyat Tarifesinde belirlenen usul ve esaslara aykırı uygulamalar nedeniyle meydana gelen fazla ölçümler fatura düzenlenirken dikkate alınmaz.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 66 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Bu satış adetlerinin İstanbul’da yayınlanan gazeteler için en az yüzde ellisinin, Ankara ve İzmir’de yayınlanan gazeteler için yüzde kırkının, diğer şubelerin bulunduğu yerlerde yayınlanan gazeteler için en az yüzde otuzunun yayın yerlerindeki bayiler aracılığıyla gerçekleştirilmesi şarttır. Ancak, bu madde kapsamındaki gazetelerden günlük fiili satış adedi;

a) Yirmi beş binden az olmayanların, yayınlanan her sayısına ilişkin asgarî fiili satış adedinin tamamını,

b) Elli binden az olmayanların, yayınlanan her sayısına ilişkin asgarî fiili satış adedinin iki katını,

c) Yüz binden az olmayanların, yayınlanan her sayısına ilişkin asgarî fiili satış adedinin üç katını,

ç) İki yüz binden az olmayanların, yayınlanan her sayısına ilişkin asgarî fiili satış adedinin dört katını,

bayiler aracılığı ile gerçekleştirmeleri zorunludur.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 73 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(g) Basılı her sayısı için kendilerine ait internet (haber) sitelerinde ilgili güne ilişkin 00.00-24.00 saatleri arasında farklı konularda en az on beş güncel haber ve bu haberlerle bağlantılı resim/fotoğraflara, süresi yirmi saniyenin altında olmamak üzere güncel video habere ve iki köşe yazısına yer veren gazetelere Kuruma yazılı talepleri üzerine 1/6 oranında,

ğ) Gazetelerin basılı sayısında yayınlanan resmî ilânların Kurumun resmî ilân portalında (www.ilan.gov.tr) görüntülenmesini sağlayan dijital pano (widget) uygulamasına kendi internet (haber) sitesinde görünür şekilde yer veren ve bu uygulama üzerinden yaygın gazetelerde aylık dokuz binin, bölgesel ve yerel gazetelerde ise dört bin beş yüzün üzerinde sayfa gösterimi sağlayan gazetelere 1/6 oranında,”

“(3) Birinci fıkranın (g) ve (ğ) bentlerine göre ek gösterge uygulamasından yararlanan gazetelerin kendilerine ait internet (haber) siteleri içeriğinde 30/11/1994 tarihli ve 22127 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Basın İlan Kurumu Teşkiline Dair 195 Sayılı Kanun’un 49 uncu Maddesinde Yer Alan Basın Ahlâk Esasları Hakkında Genel Kurul Kararını ihlal ettiğinin resen ya da şikâyet üzerine tespiti halinde, ilgili gazeteler Yönetim Kurulu kararıyla iki ayı geçmeyecek şekilde birinci fıkranın (g) ve (ğ) bentleri hükümlerinden yararlandırılmaz.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 82 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Birinci fıkranın (ç) bendine göre ek gösterge uygulamasından yararlanan gazetelerin kendilerine ait internet (haber) siteleri içeriğinde Basın İlan Kurumu Teşkiline Dair 195 Sayılı Kanun’un 49 uncu Maddesinde Yer Alan Basın Ahlâk Esasları Hakkında Genel Kurul Kararını ihlal ettiğinin resen ya da şikâyet üzerine tespiti halinde, ilgili gazeteler Yönetim Kurulu kararıyla iki ayı geçmeyecek şekilde birinci fıkranın (ç) bendi hükmünden yararlandırılmaz.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 108 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Kurumun görev alanındaki dergiler, yayınlanan basılı sayılarına ait sayfalarını elektronik ortamda da (PDF) olarak Kuruma göndermek zorundadır.”

“(3) Kendilerine ait yayın aralıklarına uygunluk arz edecek şekilde yayınlanan basılı sayıların bu sayıların dağıtım ve yayın zamanları içerisinde yukarıdaki mercilere intikal ettirmeyen ya da Kurum görev alanında bulunan ve yayınlanan basılı sayılarına ait sayfalarını Kuruma elektronik ortamda (PDF) olarak göndermeyen dergiler, 28 inci maddede belirtilen listelerden çıkarılır.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 109 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b), (k), (l), (n) bentleri ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(b) Ankara ili Altındağ, Çankaya, Etimesgut, Gölbaşı, Keçiören, Mamak, Pursaklar, Sincan ve Yenimahalle ilçeleri,”

“(k) İstanbul ilinin Çatalca, Silivri ve Şile ilçeleri dışındaki diğer ilçeleri,

l) İzmir ili Balçova, Bayraklı, Bornova, Buca, Çiğli, Gaziemir, Güzelbahçe, Karabağlar, Karşıyaka, Konak ve Narlıdere ilçeleri,”

“(n) Kocaeli ili Başiskele, İzmit ve Kartepe ilçeleri,”

“(2) Bu Yönetmeliğin;

a) Hatay ili İskenderun ve Arsuz ilçeleri, Dört Yol ve Payas ilçeleri; Kocaeli ili Çayırova, Darıca, Dilovası ve Gebze ilçeleri; Muğla ili Fethiye ve Seydikemer ilçeleri; Tekirdağ ili Çerkezköy ve Kapaklı ilçeleri, Çorlu ve Ergene ilçeleri tek yayın yeri kabul edilmek suretiyle bu yayın yerlerinde yayınlanan gazetelere,

b) İstanbul ili Çatalca, Silivri ve Şile ilçelerinde yayınlanan gazetelere,

c) Birinci fıkranın (k) bendi istisna olmak üzere diğer bentlerinde belirlenen yayın yerlerinin dışında kalan yerlerdeki gazetelere,

Birinci ve Üçüncü Kısım hükümleri uygulanır.”

“(5) 5216, 5747 ve 6360 sayılı Kanunlar uyarınca Büyükşehir Belediyesi sınırları içersine dahil olan ilçelerde yayınlama hakkını haiz gazete bulunmaması halinde, bu ilçelere ait yayın yerleri, bağlı oldukları il için birinci fıkrada belirlenen yayın yerleri içerisinde kabul edilir.”

MADDE 8 – Bu Yönetmeliğin;

a) 4 ve 6 ncı maddeleri 1/1/2018 tarihinde,

b) 2 nci maddesi Resmî İlan Fiyat Tarifesinin Resmî Gazete’de yayımını takip eden ayın birinci günü,

c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 9 – Bu Yönetmelik hükümlerini Basın İlan Kurumu Genel Müdürü yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete’nin Tarihi		Sayısı
5/10/2016		29848
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete’nin Tarihi		Sayısı
1-	11/4/2017	30035
2-	18/7/2017	30127

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:**PETROL PİYASASI LİSANS YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 17/6/2004 tarihli ve 25495 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“37) Kayıtlı elektronik posta (KEP): 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanununun 7/a maddesi uyarınca sermaye şirketlerine geçerli tebligata esas elektronik iletilerin gönderimi ve teslimatı da dahil olmak üzere kullanımına ilişkin olarak hukuki delil sağlayan, elektronik postanın nitelikli şeklini,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) Atıktan akaryakıt üretimine ilişkin işleme lisanslarında, tesislerdeki ara ürünlerin, akaryakıt harici ürünlerin, akaryakıtta harmanlanan ürünlerin, ulusal marker uygulanacak ve uygulanmayacak akaryakıtın bulunduğu tanklara ve dâhili tüketim tanklarına ilişkin tank numarası, kapasite, statü, kullanım durumu ve ürün cinsi ile kullanılacak atıklara ve üretilecek akaryakıt türlerine ilişkin bilgileri,”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 18 inci maddesinin yedinci, sekizinci, dokuzuncu ve onuncu fıkraları yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Lisans sahibi sermaye şirketleri; e-tebligata uygun, aktif ve kendilerine ait KEP adreslerini Kuruma bildirmekle ve KEP adreslerinin sürekli olarak geçerli, aktif ve e-tebligata uygun olmasını sağlamakla yükümlüdür.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 20 nci maddesinin birinci fıkrasının (n) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“n) Tesislerin devreye alınma tarihinden itibaren yirmi dört ay içerisinde kurumsal bilgi sistemi ile endüstriyel kontrol sistemlerini TS ISO/IEC 27001 Bilgi Güvenliği Yönetim Sistemi standardına uygun bir şekilde işletmek, TS ISO/IEC 27001 standardına uygun faaliyet gösterdiğini Türk Akreditasyon Kurumuna akredite olmuş bir belgelendirme kurumuna ispat ederek sistemlerini belgelendirmek ve söz konusu belgelerin geçerliliğini sağlamak, TS ISO/IEC 27001’e göre kuracakları Bilgi Güvenliği Yönetim Sisteminde TS ISO/IEC 27002 Uygulama Rehberine ek olarak ISO/IEC TR 27019 rehber dokümanını da referans almak,”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**Madde 21** – İşleme lisansı sahipleri piyasada; petrokimya ürünlerinin üretimi, biodizel üretimi veya Çevre ve Şehircilik Bakanlığı mevzuatı kapsamında tehlikeli atık olarak sınıflandırılanlar hariç olmak üzere atıktan akaryakıt üretimi ile iştigal edebilir.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**Madde 50** – Bir sonraki yıl için geçerli olacak gelir payı bedelleri her yılın Aralık ayının sonuna kadar Kurul Kararıyla belirlenerek Resmî Gazete’de yayımlanır.

Gelir payı rafinerici adına açılmış gelir payı hesabına yatırılır. Rafinerici lisansı sahipleri, akaryakıt satışlarından gelir payı tahsil etmekle yükümlüdür.

Gelir payına ilişkin yapılan ödemenin karşılığı olarak tahsil edilecek tutar, düzenlenen faturalarda ayrı başlık altında gösterilir.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 53 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“2018 yılında uygulanacak gelir payları

GEÇİCİ MADDE 22 – 2018 yılında uygulanacak gelir payı bedelleri 2017 yılının Aralık ayı sonuna kadar Kurul Kararıyla belirlenerek Resmî Gazete’de yayımlanır.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“18 inci maddeye ilişkin uyum yükümlülüğü

GEÇİCİ MADDE 23 – Lisans sahibi sermaye şirketleri, 18 inci maddenin son fıkrasında yer alan yükümlülüklerini, bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren altı ay içinde yerine getirmekle yükümlüdür.”

MADDE 10 – Bu Yönetmeliğin 8 inci maddesi hükümleri yayımı tarihinde, diğer hükümleri ise 1/1/2018 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 11 – Bu Yönetmelik hükümlerini Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu Başkanı yürütür.

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

SIVILAŞTIRILMIŞ PETROL GAZLARI (LPG) PİYASASI LİSANS YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 16/9/2005 tarihli ve 25938 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Lisans Yönetmeliğinin 40 ıncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir sonraki yıl için geçerli olacak gelir payı bedelleri her yılın Aralık ayının sonuna kadar Kurul kararıyla belirlenerek Resmî Gazete’de yayımlanır. Gelir Payı rafinerici adına açılmış gelir payı hesabına yatırılır. Rafinerici lisansı sahipleri, sıvılaştırılmış petrol gazları (LPG) satışlarından gelir payı tahsil etmekle yükümlüdür.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 43 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4 – 2018 yılında uygulanacak gelir payı bedelleri 2017 yılının Aralık ayı sonuna kadar Kurul Kararıyla belirlenerek Resmî Gazete’de yayımlanır.”

MADDE 4 – Bu Yönetmeliğin 3 üncü maddesi hükümleri yayımı tarihinde, diğer hükümleri ise 1/1/2018 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Yönetmelik hükümlerini Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu Başkanı yürütür.

TEBLİĞ**Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığından:****SU, ELEKTRİK VE GAZ SAYAÇLARI TAMİR VE AYAR ÜCRET TARİFESİ
HAKKINDA TEBLİĞ (TEBLİĞ NO: MSGM-2017/11)****Amaç, kapsam ve dayanak**

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin amacı, 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununun 11 inci maddesi uyarınca su, elektrik ve gaz sayaçlarının tamir ve ayar ücretlerinin belirlenmesidir.

(2) Bu Tebliğ, sayaçların tamir, bakım ve ayar ücretlerini kapsar.

Reddedilen sayaçlar

MADDE 2 – (1) Muayenesi sonucunda reddedilen sayaçlar için hiçbir ücret talep edilmez.

Ücret tarifesi asma zorunluluğu

MADDE 3 – (1) Ek-1’de yer alan tarifenin, tamir ve ayar istasyonlarında kolayca görülebilecek bir yere asılması zorunludur.

İdari para cezası

MADDE 4 – (1) Ek-1’de yer alan tarifede belirtilen ücretlerin üstünde ücret talep eden veya alanlar hakkında Ölçüler ve Ayar Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi hükmü uyarınca işlem yapılır.

Yürürlükten kaldırılan tebliğ

MADDE 5 – (1) 29/12/2016 tarihli ve 29933 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Su, Elektrik ve Gaz Sayaçları Tamir ve Ayar Ücret Tarifesi Hakkında Tebliğ (Tebliğ No: MSGM-2016/22) yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 6 – (1) Bu Tebliğ 1/1/2018 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 7 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı yürütür.

Ek- 1**SU, ELEKTRİK VE GAZ SAYAÇLARININ
TAMİR VE AYAR ÜCRETLERİ TARİFESİ**

ÖLÇÜ ALETİNİN CİNSİ	ÜCRETİ (TL/Adet)
1 SU SAYAÇLARI AYAR ÜCRETLERİ	
1.1 Anma debisi 10 m ³ /h'e kadar olan sayaçlar (10 m ³ /h dahil)	10,4 TL
1.2 Anma debisi 10 m ³ /h'ten büyük olan sayaçlar	14,8 TL
2 SU SAYAÇLARI TAMİR ÜCRETLERİ	
2.1 Su sayaçlarının iç ve dış temizliği ile yağlanmalarını gerektiren, ancak parça değiştirilmesini gerektirmeyen tamirleri için	
2.1.1 Anma debisi 10 m ³ /h'e kadar olan sayaçlar (10 m ³ /h dahil)	10,4 TL
2.1.2 Anma debisi 10 m ³ /h'ten fazla olan sayaçlar	14,8 TL
2.2 Parça değiştirilmesini gerektiren hallerde, parça bedeline ilaveten parçanın değiştirilmesi için işçilik ücreti olarak	
2.2.1 Anma debisi 10 m ³ /h'e kadar olan sayaçlar (10 m ³ /h dahil)	4,6 TL
2.2.2 Anma debisi 10 m ³ /h'ten fazla olan sayaçlar	6,8 TL
2.3 Boyamayı gerektiren hallerde	
2.3.1 Anma debisi 10 m ³ /h'e kadar olan sayaçlar (10 m ³ /h dahil)	4,6 TL
2.3.2 Anma debisi 10 m ³ /h'ten fazla olan sayaçlar	6,8 TL
3 ELEKTRİK SAYAÇLARI AYAR ÜCRETLERİ	
3.1 Tek fazlı sayaçlar	8,1 TL
3.2 Üç fazlı sayaçlar	10,4 TL
3.3 Reaktif enerji sayaçları	12,2 TL
4 ELEKTRİK SAYAÇLARI TAMİR ÜCRETLERİ	
4.1 Sayaçların iç ve dış temizlikleri ile yağlanmalarını gerektiren, ancak parça değiştirilmesini gerektirmeyen tamirleri için	
4.1.1 Tek fazlı sayaçlar	10,4 TL
4.1.2 Üç fazlı sayaçlar	12,2 TL
4.1.3 Reaktif enerji sayaçları	14,8 TL

4.2 Parça değiştirilmesini gerektiren hallerde, parça bedeline ilaveten parçanın değiştirilmesi için işçilik ücreti olarak	4,6 TL
4.3 Boyamayı gerektiren hallerde beher sayaç için sayının durumuna göre 2,7 TL ile 4,6 TL arasında hoyama ücreti alınır.	
5 REDÜKTÖRLÜ VE DEMANDMETRELİ ELEKTRİK SAYAÇLARI	
Redüktörü ile birlikte muayene edilen sayaçlar ile demandmetreli sayaçlarda 4 üncü maddede yazılı miktarların % 50 fazlası alınır. Yalnız redüktör muayenelerinde beher redüktör için	8,1 TL
6 GAZ SAYAÇLARI AYAR ÜCRETLERİ	
6.1 Büyüklüğü G6 sınıfına kadar olan sayaçlar (G6 dahil)	11,6 TL.
6.2 G10 - G25 sınıfı sayaçlar	19,3 TL
6.3 G40 - G65 sınıfı sayaçlar	41 TL
6.4 G100 - G160 sınıfı sayaçlar	50,3 TL
6.5 G250 - G400 sınıfı sayaçlar	92,8 TL
6.6 G650 - G1600 sınıfı sayaçlar	185,9 TL
6.7 G2500 - G6500 sınıfı sayaçlar	270,8 TL
6.8 G10000 ve üstü sayaçlar	348,3 TL
7 GAZ SAYAÇLARI TAMİR ÜCRETLERİ	
7.1 Sayaçların iç ve dış temizlikleri ile yağlanmalarını gerektiren, ancak parça değiştirilmesini gerektirmeyen tamirleri için	
7.1.1 Büyüklüğü G6 sınıfına kadar olan sayaçlar (G6 dahil)	11,6 TL
7.1.2 G10 - G25 sınıfı sayaçlar	19,3 TL
7.1.3 G40 - G65 sınıfı sayaçlar	41 TL
7.1.4 G100 - G160 sınıfı sayaçlar	50,3 TL
7.1.5 G250 - G400 sınıfı sayaçlar	92,8 TL
7.1.6 G650 - G1600 sınıfı sayaçlar	185,9 TL
7.1.7 G2500 - G6500 sınıfı sayaçlar	270,8 TL
7.1.8 G10000 ve üstü sayaçlar	348,3 TL
7.2 Parça değiştirilmesini gerektiren hallerde, parça bedeline ilaveten parçaların değiştirilmesi için işçilik ücreti olarak	
7.2.1 Büyüklüğü G6 sınıfına kadar olan sayaçlar (G6 dahil)	11,6 TL
7.2.2 G10 - G25 sınıfı sayaçlar	16,1 TL
7.2.3 G40 - G65 sınıfı sayaçlar	23,1 TL
7.2.4 G100 - G160 sınıfı sayaçlar	31 TL
7.2.5 G250 - G400 sınıfı sayaçlar	46,5 TL
7.2.6 G650 - G1600 sınıfı sayaçlar	61,9 TL
7.2.7 G2500 - G6500 sınıfı sayaçlar	77,4 TL
7.2.8 G10000 ve üstü sayaçlar	92,8 TL
7.3 Boyamayı gerektiren hallerde her bir sayaç için hoyama ücreti olarak	
7.3.1 Büyüklüğü G6 sınıfına kadar olan sayaçlar (G6 dahil)	9 TL
7.3.2 G10 - G25 sınıfı sayaçlar	15,5 TL
7.3.3 G40 - G65 sınıfı sayaçlar	23,1 TL
7.3.4 G100 - G160 sınıfı sayaçlar	31 TL
7.3.5 G250 - G400 sınıfı sayaçlar	38,7 TL
7.3.6 G650 - G1600 sınıfı sayaçlar	46,5 TL
7.3.7 G2500 - G6500 sınıfı sayaçlar	61,9 TL
7.3.8 G10000 ve üstü sayaçlar	77,4 TL
8 Abonelerden gelen şikayetler üzerine yapılacak muayenelerde sayının doğru çalıştığı tespit edilirse, yerinden sökülüp takma masrafı olarak	
8.1 Gaz sayaçları için	
8.1.1 Büyüklüğü G6 sınıfına kadar olan sayaçlar (G6 dahil)	20,6 TL
8.1.2 G10 - G25 sınıfı sayaçlar	31 TL
8.1.3 G40 - G65 sınıfı sayaçlar	38,7 TL
8.1.4 G100 - G160 sınıfı sayaçlar	54,1 TL
8.1.5 G250 - G400 sınıfı sayaçlar	73,4 TL
8.1.6 G650 - G1600 sınıfı sayaçlar	116,2 TL
8.1.7 G2500 - G6500 sınıfı sayaçlar	193,6 TL
8.1.8 G10000 ve üstü sayaçlar	270,8 TL
8.2 Su sayaçları için 20,5 TL, elektrik sayaçları için de Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından belirlenen ücretler alınır.	

9 Beher sayaç için kullanılan damga teli ve kurşunu karşılığında işçilik dahil 2,4 TL ücret alınır.

10 Ön ödemeli sayaçların tamir ve ayar ücretleri % 50 daha fazla alınır (Boyama ücretleri hariç).

KURUL KARARI

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

KURUL KARARI

Karar No : 7522-1

Karar Tarihi : 13/12/2017

Enerji Piyasası Düzenleme Kurulunun 13/12/2017 tarihli toplantısında; Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Belgelendirilmesi ve Desteklenmesine İlişkin Yönetmeliğin 15 inci ve 18 inci maddelerinde lisanslı üretim tesisleri için tanımlanmış tolerans katsayısının, farklı kaynak tipindeki tesisler için 01/01/2018 tarihinden itibaren aşağıdaki tabloda yer aldığı şekliyle;

Kaynak Tipi	J Katsayısı
Kanal Tipi	0,9800
Rezervuarlı	1,0000
Rüzgar	0,9700
Jeotermal	0,9950
Biyokütle	0,9900
Güneş	0,9800

uygulanmasına,

karar verilmiştir.

YARGI BÖLÜMÜ

ANAYASA MAHKEMESİ KARARLARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2016/43

Karar Sayısı : 2017/146

Karar Tarihi: 1.11.2017

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Ankara Bölge İdare Mahkemesi 5.

Kurulu

İTİRAZIN KONUSU: 29.7.1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun, 8.12.1980 tarihli ve 2350 sayılı Kanun'un 11. ve 3.4.2002 tarihli ve 4751 sayılı Kanun'un 6. maddeleriyle değiştirilen 40. maddesinin Anayasa'nın 2. maddesine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: 1995 yılında maliki olduğu taşınmaza dair 2014 yılında emlak vergisi bildiriminde bulunan davacı adına düzenlenen ve 1995-2014 yıllarını kapsayan vergi aslı ve cezalarına ilişkin ödeme emirlerinin 2009 yılı ve öncesine ilişkin kısmının iptali için açılan davada itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un itiraz konusu 40. maddesi şöyledir:

“Madde 40- Bildirim dışı kalan bina ve arazinin vergi ve cezalarında zamanaşımı, bu bina ve arazinin bildirim dışı bırakıldığına idarece öğrenildiği tarihi takip eden yılın başından itibaren başlar.”

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Burhan ÜSTÜN, Engin YILDIRIM, Serdar ÖZGÜLDÜR, Serruh KALELİ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Alparslan ALTAN, Celal Mümtaz AKINCI, Erdal TERCAN, Muammer TOPAL, M. Emin KUZ, Hasan Tahsin GÖKCAN, Kadir ÖZKAYA ve Rıdvan GÜLEÇ'in katılımlarıyla 26.5.2016 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Elif KARAKAŞ tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanılan Anayasa kuralı ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüldüğü düşünülür:

A. Genel Açıklama

3. Vergi borcunu sona erdiren nedenler arasında sayılan zamanaşımı, 213 sayılı Kanun'un 113. maddesinde "*süre geçmesi suretiyle vergi alacağının kalkması*" olarak tanımlanmıştır. Kamu yararı düşüncesiyle kabul edilen ve vergi idaresini borçlarını takip etme konusunda dikkatli olmaya yönelttiği gibi disipline de eden ve bu anlamda vergi idaresinin etkinliğini artıran zamanaşımı, mükellefin müracaatı olup olmadığına bakılmaksızın hüküm ifade etmektedir.

4. 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 114. maddesinin birinci fıkrasına göre "*vergi alacağının doğduğu takvim yılını takip eden yılın başından başlayarak beş yıl içinde tarh ve mükellefe tebliğ edilmeyen vergiler zamanaşımına uğrar*". Kuralda, zamanaşımı süresinin işleyebilmesi için vergi alacağının doğumu esas alınmış; zamanaşımı süresinin vergi alacağının doğduğu yılı takip eden yılın başından itibaren işlemeye başlayacağı belirtilmiştir. Bu hüküm, vergi hukukunda tarh zamanaşımını düzenleyen genel kural niteliğindedir.

5. 213 sayılı Kanun'a göre tarh zamanaşımı süresinin dolmasıyla vergi idaresinin vergiyi tarh ve tebliğ etme yetkisi sona ermektedir. Mükellefe bu süreden sonra vergi ihbarnamesi veya ödeme emri gönderilemez. Verginin eksik tarh edilmesi nedeniyle ikmalen tarhiyata gidilebilmesi ve usule aykırılık nedeniyle yargı kararıyla kaldırılan bir verginin yeniden tarh edilebilmesi zamanaşımı süresinin dolmamasına bağlıdır. Zamanaşımı süresinin geçmesiyle artık vergi incelemesi de yapılamaz.

B. Anlam ve Kapsam

6. 1319 sayılı Kanun'un "*Usul hükümleri*" başlıklı 37. maddesinde, bu Kanun hükümleri saklı kalmak şartıyla bu Kanun'a göre alınacak vergiler hakkında 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerinin uygulanacağı hükmüne yer verilmiştir. Buna göre Vergi Usul Kanunu'nun 114. maddesinin birinci fıkrasında düzenlenmiş olan tarh zamanaşımına ilişkin genel kural, emlak vergisi için de geçerlidir.

7. İtiraz konusu kural ise Vergi Usul Kanunu'nun 114. maddesinde düzenlenen genel kuraldan farklı olarak emlak vergisinde beş yıllık tarh zamanaşımının başlangıcını bildirim dışı bırakılan bina ve araziler yönünden vergi alacağının doğduğu tarihe değil taşınmazın bildirim dışı bırakıldığının idarece öğrenildiği tarihe bağlamıştır.

8. Dolayısıyla vergiyi doğuran olay ile emlakın bildirim dışı bırakıldığının idarece öğrenildiği tarih arasında tarh zamanasını süresi işlemeyecek, beş yıllık tarh zamanasını süresi, idarenin bildirim yapılmadığından haberdar olduğu tarihi takip eden yılın başı itibarıyla başlayacaktır.

9. 1319 sayılı Kanun'un 3.4.2002 tarihli ve 4751 sayılı Kanun'un 2. maddesi ile değişik 23. maddesine göre bu Kanun'un 33. maddesinde (8 numaralı fıkra hariç) yazılı hâllerde emlakın bulunduğu yerdeki ilgili belediyeye emlak vergisi bildirim verilmesi zorunludur.

10. Kanun koyucu, vergiyi doğuran olay ile idarenin bildirim yapılmadığını öğrendiği tarih arasında kapsayan ve zamanasına tabi olmayan döneme dair herhangi bir süre sınırı öngörmemiştir. Bu durum, bildirim dışı bırakılmış bina ya da araziye ilişkin öğrenme tarihine kadar ödenmemiş tüm emlak vergisi alacağının geçmişe dönük olarak talep edilebilmesi sonucunu doğurmaktadır.

C. İtirazın Gerekçesi

11. Başvuru kararında özetle, itiraz konusu kuralın vergi kaçakçılığını önlemek amacıyla getirilmiş olmasına rağmen zamanasının işlememesi sonucunu doğurduğu, bina ve arazinin bildirim dışı kaldığının idarece öğrenildiği tarihin ortaya konulabilmesinin yükümlü açısından uygulamada çok güç olduğu, dört yılda bir yenilenen değer takdiri dönemleri dışında emlak vergisinin her yılın birinci ayından itibaren o yıl için tahakkuk etmiş sayılması nedeniyle ara yıllar için de tarh (tahakkuk) zamanasının söz konusu olmayacağı, süre sınırı olmaksızın vergiye tabi tutulmanın hukuk devleti ilkesine uygun olmadığı belirtilerek kuralın Anayasa'nın 2. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

D. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

12. İtiraz konusu kuralla, bildirim dışı kalan bina ve arazinin vergi ve cezalarında zamanasının bu bina ve arazinin bildirim dışı bırakıldığının idarece öğrenildiği tarihi takip eden yılın başından başlayacağı hükme bağlanmıştır.

13. Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti; insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

14. Diğer taraftan hukuk devleti ilkesinin gereklerinden biri olan hukuki güvenlik ilkesi; hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar.

15. Devletin egemenliğini sürdürebilmesi ve Anayasa'nın 5. maddesinde belirtilen temel amaç ve görevlerin ifası için düzenli mali kaynaklara ihtiyacı vardır. Devletin kendisine yüklenen görevleri ve istenen kamu hizmetlerini yerine getirebilmesi için bu hizmetlere karşılık olan kaynakları vergilendirme yetkisini kullanarak sağlaması gerekmektedir. Bu nedenle vergilendirme yetkisinin kullanılması siyasal ve ekonomik bir zorunluluktur.

16. Anayasa'nın "*Siyasi Haklar ve Ödevler*" bölümünde yer alan 73. maddesinde; herkesin, kamu giderlerini karşılamak üzere mali gücüne göre vergi ödemekle yükümlü bulunduğu ifade edilmiştir. Buna göre kişi ile devlet arasında vergiden kaynaklanan hukuksal ilişki sadece alacak-borç ilişkisi değil aynı zamanda bir ödev ilişkisidir. Kaynağını Anayasa'dan alan bu ödev gereği mükelleflerin yükümlülüklerini zamanında, usulüne uygun ve eksiksiz yerine getirmesi gerekir.

17. Vergi alacaklısı olan devleti belirli bir süre ile sınırlayarak vergi alacağını takip etme ve harekete geçme konusunda itici bir güç olan zamaşımı, yükümlülerin de sürekli olarak vergi tehdidi altında kalmasını önlemeye ve dolayısıyla onların hukuki güvenliklerini sağlamaya yönelik bir işlev görmektedir.

18. Kanun koyucu, zamaşımının amacını göz önünde tutarak olayın niteliği ve önemi ile borçlu ve alacaklıların durumuna göre uygun göreceği zamaşımı sürelerini öngörürken anayasal sınırlar içinde kalmak koşuluyla takdir yetkisine sahiptir.

19. Emlak vergisi, yerel toplumsal yaşamın ihtiyaçlarını karşılamak üzere belediyelerin sunması gereken kamu hizmetlerinin finansmanın sağlanmasında önemli gelir kaynaklarının başında gelmektedir. Bu nedenle yukarıda anılan takdir yetkisi çerçevesinde emlak vergisinin tahsilinde meydana gelebilecek kayıp ve kaçakları önlemek amacıyla kanun koyucu tarafından gerekli tedbirler öngörülebilir.

20. Öte yandan vergide meydana gelebilecek kayıp ve kaçığın önlenmesi yanında anayasal bir yükümlülük olan vergi ödevini yerine getirenler ile bu yükümlülüğü kasten ya da ihmal etmek suretiyle yerine getirmeyenler arasındaki eşitsizliğin giderilmesi ve vergi adaletinin sağlanması amacı da kanun koyucunun alacağı tedbirlerin bir diğer yönünü oluşturmaktadır.

21. İtiraz konusu kural; kanuni zorunluluğa rağmen bildirim yapılmayan bina ve araziler yönünden zamaşımı süresinin başlangıcını, bildirim yapılmadığını "*idarenin öğrendiği*" tarihe özlümek suretiyle emlak vergisi mükelleflerini bildirimlerini vermeye zorlayan ve böylece vergi kaçakçılığını önlemeyi ve daha yüksek oranda gelir elde edilmesini amaçlayan vergi güvenlik önlemi niteliğinde bir hükümdür.

22. Zamaşımının işleme için vergiyi doğuran olay yerine "*öğrenme*" tarihini esas alan kural, idarenin öğrenmesi ile vergiyi doğuran olay arasındaki süreci kapsayan tüm vergi alacağının geçmiş yönclik takip ve tahsiline imkân vermektedir. Bu ise bildirimde bulunmayan mükellefin idarenin öğreneceği tarihe kadar geçecek süreye ilişkin tüm vergi ve cezalar yönünden vergi tehdidi altında kalması sonucunu doğurmaktadır. Ancak söz konusu tehdit mükellefin kasten ya da ihmal suretiyle kanundan kaynaklanan bildirimde bulunma yükümlülüğünü yerine getirmemesinden kaynaklanmaktadır. Ayrıca kanunun açıkça mükellefe yüklediği bu yükümlülüğe aykırı davranılması nedeniyle idarenin haberdar olmadığı bir taşınmazın vergilendirilmesi hususunda idareye makul bir fırsat tanınmamasının da hukuki güvenliği zedeleyeceği gözardı edilmemelidir.

23. Bu itibarla kanun koyucunun takdir hakkı kapsamında vergi güvenliği ve adaletini tesis etmek amacıyla düzenlemiş olduğu itiraz konusu kural, gerek mükellef gerekse de vergiyi almaya yetkili idarenin koşulları arasında makul bir dengeyi sağlamakta olup kuralda hukuk devleti ilkesine aykırılık bulunmamaktadır.

24. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 2. maddesine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

IV. HÜKÜM

29.7.1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun, 8.12.1980 tarihli ve 2350 sayılı Kanun'un 11. ve 3.4.2002 tarihli ve 4751 sayılı Kanun'un 6. maddeleriyle değiştirilen 40. maddesinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, 1.11.2017 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Zühtü ARSLAN

Başkanvekili
Burhan ÜSTÜN

Başkanvekili
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2017/36

Karar Sayısı : 2017/147

Karar Tarihi: 1.11.2017

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Erzincan Sulh Ceza Hâkimliği

İTİRAZIN KONUSU: 4.6.1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu'na, 4.2.2015 tarihli ve 6592 sayılı Kanun'un 24. maddesiyle eklenen geçici 22. maddenin Anayasa'nın 2. ve 38. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından verilen idari para cezasına karşı yapılan itiraz başvurusunda, itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN VE İLGİLİ GÖRÜLEN KANUN HÜKÜMLERİ**A. İtiraz Konusu Kanun Hükmü**

Kanun'un, 6592 sayılı Kanun'un 24. maddesiyle eklenen itiraz konusu geçici 22. maddesi şöyledir:

“Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar, 24 üncü maddenin on birinci fıkrası gereğince 7 nci maddeye göre alınması gerekli olan izinler ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlarla ilgili diğer izinler için müracaat edilmiş olmasına rağmen süresi içinde izinleri alınamamış ruhsatlar ile anılan izinlerin süresi içinde alınarak Genel Müdürlüğe verilemeyen ruhsatlar hakkında 30.000 TL idari para cezası uygulanır. İdari para cezası yatırılan ruhsatlar iptal edilmez, bu ruhsatlar hakkında 24 üncü maddenin on birinci fıkrası hükümleri uygulanır.”

B. İlgili Görülen Kanun Hükmü

Kanun'un 24. maddesinin 6592 sayılı Kanun'un 13. maddesi ile değiştirilen on birinci fıkrası şöyledir:

“7 nci maddeye göre gerekli izinlerin alınmasından itibaren işletme izni verilir. Bu iznin verildiği tarihten itibaren Devlet hakkı alınır. Ruhsat sahibince, işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıl içinde 7 nci maddeye göre alınması gerekli olan çevresel etki değerlendirme kararı, mülkiyet izni, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlar ile ilgili izinlerin Genel Müdürlüğe verilmesini müteakip, işletme izni düzenlenir. Süresi içinde yükümlülükleri yerine getirilmeyen ruhsatlar için her yıl 50.000 TL idari para cezası verilir. İşletme ruhsat süresi sonuna kadar bu fıkrafta belirtilen izinlerden dolayı işletme izninin alınamaması hâlinde ruhsat süresi uzatılmaz.”

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Zühtü ARSLAN, Burhan ÜSTÜN, Engin YILDIRIM, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Recep KÖMÜRÇÜ, Nuri NECİPOĞLU, Celal Mümtaz AKINCI, Muammer TOPAL, M. Emin KUZ, Hasan Tahsin GÖKCAN, Kadir ÖZKAYA, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ'in katılımlarıyla 13.2017 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle uygulanacak kural sorunu görüşülmüştür.

2. Anayasa'nın 152. ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre; bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu davada uygulanacak bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa o hükmün iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmayla yetkilidir. Ancak bu kurallar uyarınca, bir mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve mahkemenin görevine giren bir davanın bulunması ve iptali istenen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekmektedir. Uygulanacak yasa kuralları, davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde veya davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikte bulunan kurallardır.

3. Başvuru kararında, 3213 sayılı Kanun'un geçici 22. maddesinin iptali talep edilmiştir.

4. Bakılmakta olan dava, Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından verilen idari para cezasına karşı yapılan itiraz başvurusuna ilişkindir.

5. İtiraz konusu kural, maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar 3213 sayılı Kanun'un 24. maddesinin on birinci fıkrası gereğince aynı Kanun'un 7. maddesine göre alınması gerekli olan izinler ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlarla ilgili diğer izinler için müracaat edilmiş olmasına rağmen süresi içinde izinleri alınamamış ruhsatlar ile anılan izinleri süresi içinde alınarak Genel Müdürlüğe verilemeyen ruhsatlar hakkında idari para cezası uygulanmasına ilişkindir.

6. Bakılmakta olan dava, itiraz konusu kuralın birinci cümlesinde yer alan yükümlülüklerin yerine getirilmemesi nedeniyle verilen idari para cezasının iptali talebine ilişkin bir davadır. Söz konusu davada kesinleşmiş bir idari para cezası bulunmadığından bu cezanın yatırılması nedeniyle geçerliliği devam eden ruhsat hakkında 24. maddenin on birinci fıkrası hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili bir husus da bulunmamaktadır. Bu nedenle itiraz konusu kuralın ikinci cümlesi başvuruda bulunan Mahkemede bakılmakta olan davada uygulanacak kural değildir.

7. Açıklanan nedenlerle 4.6.1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu'na, 4.2.2015 tarihli ve 6592 sayılı Kanun'un 24. maddesiyle eklenen geçici 22. maddenin;

A. İkinci cümlesinin, itiraz başvurusunda bulunan Mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulanma olanağı bulunmadığından bu cümleye ilişkin başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle REDDİNE,

B. Birinci cümlesinin esasının incelenmesine,

OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

8. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Berrak YILMAZ tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu ve ilgili görülen kanun hükümleri, dayanılan Anayasa kuralları ile bunların gerekçeleri ve diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüldüğü düşünüldü:

A. İtirazın Gerekçesi

9. Başvuru kararında özetle, itiraz konusu kuralda yer alan izinlerin verilip verilmeyeceğinin, verilecek ise hangi sürede nasıl verileceğinin belirsiz olduğu; kabahat olarak ihdas edilen fiilin akıbetinin belirsiz bir sürece ve idari bir karara bağlandığı; söz konusu izinlerin idare tarafından geç verilmesinde kişinin kusuru, dahlî ve iştiraki bulunmadığı; müracaat edenlerin iradeleri dışında gerçekleşen “*süresi içinde izin alamama*” nedeniyle sorumlu tutulup cezalandırılmalarının hukuk devleti ilkesi ile suç ve cezaların şahsiliği ilkesine aykırı olduğu belirtilerek kuralın Anayasa’nın 2. ve 38. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

B. Anayasa’ya Aykırılık Sorunu

10. İtiraz konusu kuralla, Kanun’un geçici 22. maddesinin yürürlüğe girdiği tarihe kadar 24. maddenin on birinci fıkrası gereğince 7. maddeye göre alınması gerekli olan izinler ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlarla ilgili diğer izinler için müracaat edilmiş olmasına rağmen süresi içinde izinleri alınamamış ruhsatlar ile anılan izinleri süresi içinde alınarak Genel Müdürlüğe verilemeyen ruhsatlar hakkında 30.000 TL idari para cezası uygulanacağı öngörülmektedir.

11. Anayasa’nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti; insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa’ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

12. Hukuk devletinde ceza hukukuna ilişkin düzenlemelerde olduğu gibi idari yaptırımlar açısından da hangi eylemlerin kabahat sayılacağı, bunlara uygulanacak yaptırımın türü ve ölçüsü, yaptırımın ağırlaştırıcı ve hafifletici nedenlerinin belirlenmesi gibi konularda kanun koyucu takdir yetkisine sahiptir.

13. Bununla birlikte hukuk devleti ilkesinin bir gereği olan ölçülülük ilkesi uyarınca düzenlemelerde öngörülen yaptırım, insan onuruna aykırı bulunmamalı ve suçla yaptırım arasında bir ölçüsüzlüğe yol açmamalıdır. Ölçülülük ilkesi “*elverişlilik*”, “*gereklilik*” ve “*orantılılık*” olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. “*Elverişlilik*”, başvuru önlemin ulaşılmak istenen amaç için elverişli olmasını, “*gereklilik*” başvuru önlemin ulaşılmak istenen amaç bakımından gerekli olmasını, “*orantılılık*” ise başvuru önlem ve ulaşılmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir. Bir kuralda öngörülen düzenleme ile ulaşılmak istenen amaç arasında da “*ölçülülük ilkesi*” gereğince makul bir dengenin bulunması zorunludur.

14. Anayasa'nın 38. maddesinin birinci fıkrasında "*Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz...*", üçüncü fıkrasında "*Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur.*" denilerek suçun ve cezanın kanuniliği esası benimsenmiş; yedinci fıkrasında ise ceza sorumluluğunun şahsi olduğu belirtilmiştir.

15. Ceza sorumluluğunun şahsiliği ceza hukukunun temel kurallarındandır. Cezaların şahsiliğinden amaç, bir kimsenin işlemediği bir fiilden dolayı cezalandırılmamasıdır. Diğer bir anlatımla bir kimsenin yalnızca kendi eyleminden sorumlu olmasıdır. Bu ilkeye göre asli ve ferî failden başka kişilerin bir suç sebebiyle cezalandırılmaları mümkün değildir. Anayasa'nın 38. maddesinin yedinci fıkrası ile ilgili gerekçede de "*...fıkra, ceza sorumluluğunun şahsi olduğu; yani failden gayri kişilerin bir suç sebebiyle cezalandırılmayacağı hükmünü getirmektedir. Bu ilke dahi ceza hukukuna yerleşmiş ve 'kusura dayanan ceza sorumluluğu' ilkesine dahil, terki mümkün olmayan bir temel kuraldır.*" denilmektedir. Anayasa'nın 38. maddesinde idari ve adli cezalar arasında bir ayırım yapılmadığından idari para cezaları da bu maddede öngörülen ilkelere tabidir.

16. Kanun'un 3. maddesine göre "*arama ruhsatı, belirli bir alanda maden arama faaliyetlerinde bulunulabilmesi için verilen yetki belgesini*", "*işletme ruhsatı, işletme faaliyetlerinin yürütülebilmesi için verilen yetki belgesini*", "*işletme izni, bir madenin işletmeye alınabilmesi için izni*", "*Genel Müdürlük, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğünü*" ifade etmektedir.

17. Kanun'un 7. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarına göre özel çevre koruma bölgeleri, millî parklar, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları, muhafaza ormanları, 4.4.1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu'na göre korunması gerekli alanlar, 1. derece askerî yasak bölgeler, 1/5000 ölçekli imar planı onaylanmış alanlar, 1. derece sit alanları ile madencilik amacı dışında tahsis edilen ve Genel Müdürlük tarafından uygun görüş verilen elektrik santralleri, organize sanayi bölgeleri, petrol, doğalgaz ve jeotermal boru hatları gibi yatırım alanlarına ait koordinatlar ilgili kurumlar tarafından Genel Müdürlüğe bildirilir. Bu alanlara yapılan ruhsat müracaatlarının hak sağlaması hâlinde iki ay içinde ruhsat bedeli yatırılmasından sonra bu alanlara ilişkin olarak ilgili kurumlardan izin alınması için müracaat sahibine bir yıl süre verilir. Bu süre içinde izin alınması durumunda Kanun'un 16. maddesine göre ruhsat düzenlenir, izin alınmaması hâlinde müracaat reddedilir.

18. Kanun'un 24. maddesinin on birinci fıkrası 6592 sayılı Kanun'un 13. maddesiyle değiştirilmiştir. Değişiklikten önce on birinci fıkraya göre ruhsat sahibince, işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıl içinde Kanun'un 7. maddesine göre alınması gerekli olan çevresel etki değerlendirmesi kararı, mülkiyet izni, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlar ile ilgili diğer izinlerin alınarak Genel Müdürlüğe verilmesini müteakip işletme izni düzenleneceği; yükümlülükleri yerine getirilmeyen ruhsatların teminatı irat kaydedilerek iptal edileceği düzenlenmiştir.

19. 24. maddenin on birinci fıkrasında 6592 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikle ruhsat sahibince, işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıl içinde 7. maddeye göre alınması gerekli olan çevresel etki değerlendirme kararı, mülkiyet izni, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlar ile ilgili izinlerin Genel Müdürlüğe verilmesini müteakip işletme izni düzenleneceği, süresi içinde yükümlülükleri yerine getirilmeyen ruhsatlar için her yıl 50.000 TL idari para cezası verileceği, işletme

ruhsat süresi sonuna kadar bu fıkrada belirtilen izinlerden dolayı işletme izninin alınmaması hâlinde ruhsat süresinin uzatılmayacağı hüküm altına alınmıştır.

20. İtiraz konusu kural gereğince ruhsat için alınması gerekli olan izinler Kanun'un 24. maddesinin on birinci fıkrası gereğince 7. maddeye göre alınması gerekli olan izinler ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlarla ilgili diğer izinlerdir. Kuralla, maddenin yürürlüğe girdiği 18.2.2015 tarihine kadar işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıllık sürenin ruhsat sahibi tarafından söz konusu yükümlülüklerin yerine getirilmeksizin dolmuş olması, diğer bir deyişle 6592 sayılı Kanun'la yapılan değişiklik öncesi ruhsat iptali aşamasına gelmiş ancak henüz ruhsat iptali işleminin yapılmaması olması gerektiği anlaşılmaktadır.

21. İtiraz konusu kuralla, Kanun'un 24. maddesinin on birinci fıkrası kapsamında değişiklik öncesi düzenlemeler nedeniyle iptal durumunda olan işletme ruhsatları için geçici bir düzenleme yapılarak bir imkân sağlanmakta ve ruhsat iptali yerine idari para cezası uygulanması öngörülmektedir. Zira kişilerin belirli bir alanda maden arama faaliyetlerinde bulunabilmek için aldıkları arama ruhsatı ve daha sonra işletme faaliyetlerinin yürütülebilmesi için aldıkları işletme ruhsatı Kanun'da öngörülen esas ve usullere göre bedel karşılığında alınan ve yıllık aidatları olan yetki belgeleridir.

22. Kanun'a göre madencilik faaliyetinde bulunan kişiler işletme ruhsatı almaya kadar madencilik faaliyetleri için zorunlu ve temdit dâhil ruhsat süresi ile sınırlı olan yol, su, haberleşme, enerji nakil hattı, bant konveyör, havai hat, kuyu tesisleri, şantiye binası, yemekhane, atölye, kantar tesisleri, maden stok alanı, pasa döküm alanı, atık barajı, trafo, patlayıcı madde ve müstemilatı deposu gibi geçici yapı ve binalar gibi altyapı tesisleri ile madencilik faaliyetleri için zorunlu olan her türlü kırma, eleme, öğütme, kesme ve sayalama tesisleri ile işleme tesisi kapsamında asfalt üretim, hazır beton, yapı elemanı tesisleri, sallantılı masa, jig, konsantratör, flotasyon, liç, kalsinasyon, bioksidasyon ve benzeri cevher hazırlama ve zenginleştirme tesisleri, karıştırma, depolama, stoklama, atık kazanma ve atık bertaraf tesisleri gibi geçici üniteler şeklinde tesisler kurmakta ve arama ruhsat sahasında bir termin planı dâhilinde ekonomik olarak işletilebilecek bir maden yatağı bulabilmek için arama süresi boyunca yapılacak olan arama faaliyetlerini ve bu faaliyetlerin gerçekleştirilmesine yönelik yatırım bilgilerinin ve mali yeterliliği içeren maden arama projesi hazırlamaktadır. Dolayısıyla madencilik faaliyetinde bulunan kişilerin işletme ruhsatı almaya kadar Kanun'da öngörülen usul ve esaslara göre madencilik faaliyetleriyle ilgili pek çok tesis ve altyapı tesisi kurarak maden arama projesi almak suretiyle madencilik faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin yatırımlar yaptığı açıktır. Kanun koyucunun kuralla, maddede belirtilen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi hâlinde ruhsat iptali yerine idari para cezası uygulanmasını öngörmek suretiyle ruhsat sahiplerinin işletme ruhsatlarının geçerliliklerinin devamını sağlayarak söz konusu yatırımların korunmasını ve madencilik faaliyetlerinin devam etmesini sağlamayı amaçladığı anlaşılmaktadır.

23. Öte yandan 3213 sayılı Kanun'un 7. maddesinde düzenlenen izinler madencilik faaliyetlerinde Kanun'da öngörülen esas ve usullere uyulup uyulmadığının denetlenmesi bakımından önemli bir işleve sahiptir. Bu bağlamda kanun koyucunun itiraz konusu kuralla ayrıca süresi içinde izinleri alınmamış ruhsatlar ile anılan izinleri süresi içinde alınarak Genel Müdürlüğe verilemeyen ruhsatlar hakkında idari para cezası öngörmek suretiyle belirtilen izinlerin alınması yönünde ruhsat sahiplerini zorlayarak bir yandan madencilik faaliyetlerinin denetlenmesini, diğer yandan işletme ruhsatı düzenlenmiş yerler hakkında işletme izni verilmesi suretiyle madencilik faaliyetlerinin devam ettirilmesini sağlamaya çalıştığı açıktır.

24. Kanunla yapılan düzenlemelerin etkili bir şekilde hayata geçirilebilmesi bakımından öngörülen yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlamak ve yasaklanan fiillerin işlenmesini önlemek için hangi tür ve ölçekte idari yaptırım uygulanacağı kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamındadır. Kural maddede belirtilen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi hâlinde işletme ruhsatlarının iptali yerine bunların devamı suretiyle madencilik faaliyetlerine yapılan yatırımların korunması ve bu faaliyetlerin devam etmesi ile madencilik faaliyetlerinin denetlenmesini sağlamayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda itiraz konusu kuralın ulaşılmak istenen amaç için elverişli ve gerekli olduğu, amaç ve araç arasında makul ve uygun bir ilişki kurduğu göz önüne alındığında kanun koyucunun takdir alanı içerisinde olan kuralda ölçülülük ilkesine aykırı bir yön bulunmamaktadır.

25. Ayrıca başvuru kararında itiraz konusu kuralda; yer alan izinlerin verilip verilmeyeceği, verilecek ise hangi sürede nasıl verileceğinin belirsiz olduğu, kabahat olarak düzenlenen fiillerin akıbeti belirsiz bir sürece ve idari bir karara bağlandığı, söz konusu izinlerin kişilerin kusuru, dahli ve iştiraki olmaksızın geç verilmiş olmasının müeyyideye tabi tutulduğu ifade edilmişse de Kanun'un 7. maddesinin on birinci fıkrasında; çevresel etki değerlendirmesi işlemlerinin Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından, diğer izinlere ilişkin işlemlerin de ilgili bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca çevresel etki değerlendirmesi sürecinde en geç üç ay içinde bitirileceği belirtilmek suretiyle süreye bağlandığı da açıktır. Bu süre içinde izinlere ilişkin işlemlerin bitirilememesi hâlinde ise bu durumun idare ve mahkemeler tarafından dikkate alınacağında şüphe yoktur. Zira Anayasa ve ceza hukukunun temel ilkeleri uyarınca kişilere ceza verilebilmesi için aranan koşullardan biri hukuka aykırı eylemin kanunda unsurlarıyla belirtilmiş olması, diğeri de bu eylemin o kişi tarafından kusurlu bir hareketle gerçekleştirilmiş olduğunun ortaya konması zorunluluğudur. Bu bağlamda Kanun'da açıkça belirtilmiş olmasa bile somut olayın özelliklerine göre kişiye atfedilecek bir kusur olmaksızın Kanun'da öngörülen sürelerin geçirilmesi hâlinde ruhsat iptali ya da ruhsat iptali yerine dava konusu kuralla öngörülen idari para cezasının uygulanmaması gerektiği açıktır. Diğer bir deyişle Kanun'da öngörülen idari yaptırımın uygulanabilmesi için izinlerin süresi içinde alınamamasında müracaat sahibine atfı kabil bir kusurun varlığı zorunludur.

26. Kanun koyucu tarafından "süresi içinde izinleri alınamayan" ve "Genel Müdürlüğe verilemeyen" ruhsatlar şeklinde belirlenen itiraz konusu kuraldaki eylemlerin birbirinden farklı olduğu ve farklı şekillerde ortaya çıkma ihtimalinin bulunduğu da açıktır. Bu bağlamda söz konusu eylemler ile bu eylemler hakkında idari para cezasının maddede açıkça düzenlenmesi karşısında itiraz konusu kuralda bir belirsizlik bulunduğundan da söz edilemez. Ayrıca idareden kaynaklanmayan nedenlerle, bir başka deyişle müracaat sahiplerinin kusuru, dahli ve iştiraki ile izinlerin süresi içinde alınamamış olması veya alınan izinlerin süresi içinde Genel Müdürlüğe verilememesi durumunda müracaat sahiplerinin işlemediği bir fiilden dolayı cezalandırılmasından söz edilemez. Dolayısıyla itiraz konusu kuralda suç ve cezaların kanuniliği ilkesine de aykırılık bulunmamaktadır.

27. Açıklanan nedenlerle kural Anayasa'nın 2. ve 38. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

IV. HÜKÜM

4.6.1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu'na, 4.2.2015 tarihli ve 6592 sayılı Kanun'un 24. maddesiyle eklenen geçici 22. maddesinin birinci cümlesinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, 1.11.2017 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Zühtü ARSLAN

Başkanvekili
Burhan ÜSTÜN

Başkanvekili
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

ABDULVAHAP CAN VE DİĞERLERİ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2014/3793
Karar Tarihi : 8/11/2017

Başkan : Engin YILDIRIM
Üyeler : Serdar ÖZGÜLDÜR
Osman Alifeyyaz PAKSÜT
Muammer TOPAL
M. Emin KUZ
Raportör : Ayhan KILIÇ
Başvurucular : 1. Abdulvahap CAN
2. Ender Onur KÜNTEŞ
Vekili : Av. Asuman TOKGÖZ SUCU
3. İdris SOLMAZ
Vekili : Av. Bedia BORAN BULUT
4. Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası
Vekilleri : 1. Av. Asuman TOKGÖZ SUCU
2. Av. Bedia BORAN BULUT

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, sendikal faaliyet çerçevesinde afiş asıldığı için idari para cezası uygulanması nedeniyle sendika hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuruculardan Abdulvahap Can ve Ender Onur Künteş 19/3/2014 tarihinde, İdris Solmaz ise 14/4/2014 tarihinde başvuru yapmıştır.

3. Başvurular, başvuru formları ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. 2014/5128 numaralı bireysel başvuru dosyasının aralarında konu yönünden hukuki irtibat bulunması nedeniyle 2014/3793 numaralı bireysel başvuru dosyası ile birleştirilmesine, 2014/5128 numaralı bireysel başvuru dosyasının kapatılmasına ve incelemenin 2014/3793 numaralı bireysel başvuru dosyası üzerinden yürütülmesine karar verilmiştir.

5. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

6. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

7. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık görüşünü bildirmiştir.

8. Başvurucular, Bakanlığın görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

9. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

10. Başvuruculardan Abdulvahap Can, Ender Onur Küntes ve İdris Solmaz sırasıyla 1964, 1987 ve 1978 doğumlu olup Batman'da ikamet etmektedir. Diğer başvuru Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası (EĞİTİM SEN) ise eğitim iş kolunda çalışanların ekonomik, sosyal, demokratik, kültürel haklarının korunması ve geliştirilmesi ile özgür ve demokratik bir çalışma yaşamının oluşturulması iddiasıyla çalışmalarını sürdüren bir sendikadır. Gerçek kişi başvurucular, kamuda öğretmen olarak görev yapmakta olup EĞİTİM SEN Batman Şubesi üyesi ve yöneticisidirler.

11. EĞİTİM SEN Batman Şubesinin Kurdi Der adlı dernek ve Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) Batman İl Örgütü ile birlikte 2013-2014 eğitim ve öğretim yılı başında ana dilde eğitim çerçevesinde yaptığı etkinlikler kapsamında Batman şehir merkezindeki çeşitli yerlerde bulunan ve N.R.B. Ltd. Şti.nin işletiminde bulunan on beş billboarda (ilan panosu) "ana dilde eğitim" temalı afişler astığı tespit edilmiştir. Afişler, BDP Batman İl Başkanlığı ile N.R.B. Ltd. Şti. arasında akdedilen kira sözleşmesine istinaden asılmıştır. Söz konusu sözleşme hükümlerine göre BDP 8/9/2013 ile 15/9/2013 tarihleri arasında bir hafta boyunca on beş ilan panosunu toplam 1.770 TL karşılığında kullanma hakkına sahip olmuştur.

12. 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kababatler Kanunu'nun 42. maddesi uyarınca Batman Valiliğinin 9/9/2013 tarihli işlemiyle EĞİTİM SEN üyesi ve şube yöneticisi olan gerçek kişi başvurucuların her birine ayrı ayrı 1.500 TL idari para cezası uygulanmıştır. Başvurucular, toplam sekiz yöneticiye aynı şekilde idari para cezası uygulandığını belirtmişlerdir.

13. Başvurucular idari para cezalarına karşı (kapatılan) Batman 1. Sulh Ceza Mahkemesinde (Mahkeme) ayrı ayrı itiraz yoluna başvurmuşlardır. İtiraz dilekçelerinde, tutanağın polis tarafından tek tarafı olarak düzenlenmesi nedeniyle bu tutanağa istinaden uygulanan idari para cezasının hukuka aykırı olduğu savunulmuştur. Başvurucular, sadece EĞİTİM SEN Batman Şubesi, Kurdi Der ve BDP Batman İl Örgütü olarak kiralanan ilan panolarına afiş astıklarını, bunun dışındaki alanlara afiş asmadıklarını belirtmişlerdir. Afiş asmaktan şahıs olarak sorumlu tutulmalarının mümkün olmadığını ifade eden başvurucular, kaç afiş asıldığının ve bunun kim tarafından tespit edildiğinin belli olmadığını altını çizmişlerdir. Başvurucular, sendikal faaliyet teşkil eden bu eylem nedeniyle idari para cezası uygulanmasının ve bu cezanın alt sınırdan uzaklaşarak tayin edilmesinin cezayı Sendikaya yönelik bir baskı aracına dönüştürdüğünden yakınmışlardır. Afiş asma eyleminin tek olduğunu savunan başvurucular, sekiz kişiye ceza uygulanmasının keyfi olduğunu ileri sürmüşlerdir. Başvurucular, afiş içeriğinin sendikal faaliyet kapsamında olduğunu ve ceza verilme şekliyle sendikal faaliyetin engellendiğini belirtmişlerdir.

14. Mahkeme, billboardları işleten N.R.B. Ltd. Şti. yetkilisi B.D.nin beyanına başvurmuştur. B.D. beyanında, söz konusu afişleri BDP İl Yönetimi Üyesi M.Ö. ile akdettiği sözleşmeye istinaden astıklarını ifade etmiştir.

15. Mahkeme, idari para cezalarına yapılan itirazları 17/1/2014 tarihli kararlarla kesin olarak reddetmiştir. Kararların gerekçelerinde, N.R.B. Ltd. Şti. yetkilisi B.D.min beyanıyla N.R.B. Ltd. Şti. ile BDP arasında yapılan sözleşmeye atıfta bulunulduktan sonra on beş ilan panosunun BDP İl Yönetimi tarafından kiralandığı kanaati açıklanmıştır. Mahkeme; afişlerde imzası bulunan BDP Batman İl Örgütü, Kurdi Der ve EĞİTİM SEN organizasyonunda 16/9/2013 tarihinde afiş içeriğinde belirtildiği gibi yetkili makama herhangi bir bildirimde bulunulmadan kanuna aykırı yürüyüş gerçekleştirildiğini belirtmiş ve bu nedenle afişlerde imzaları bulunan kuruluşların yöneticilerine 5236 sayılı Kanun'un 42. maddesi ile 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca uygulanan idari para cezasının hukuka uygun olduğu sonucuna ulaşmıştır.

16. Kararlar başvuruçuların Abdulvahap Can'a 21/2/2014, Ender Onur Künteş'e ise 18/2/2014 tarihlerinde tebliğ edilmiştir. Başvurucu İdris Solmaz, kararın kendisine 17/2/2014 tarihinde tebliğ edildiğini belirtmiştir. Dosyada bulunan tebliğ mazbatasından ise kararın 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebliğat Kanunu'nun 21. maddesi uyarınca 21/2/2014 tarihinde kapıya yapıştırılmak suretiyle İdris Solmaz'a tebliğ edildiği anlaşılmaktadır.

17. Başvuruçuların Abdulvahap Can ve Ender Onur Künteş 19/3/2014 tarihinde, İdris Solmaz ise 14/4/2014 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur. EĞİTİM SEN her iki başvuruya da iştirak etmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

18. 5326 sayılı Kanun'un "Afiş asma" kenar başlıklı 42. maddesinin ilgili hükümleri şöyledir:

"(1) ... cadde veya sokak kenarlarındaki kamuya ait ... alanlara, rızası olmaksızın özel kişilere ait alanlara bez, kâğıt ve benzeri afiş ... asan kişiye, yüz Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Aynı içerikteki afiş ve ilânlar, tek fiil sayılır.

(2) Birinci fıkra hükmü, yetkili makamlardan alınan açık ve yazılı izne dayalı olarak asılan afiş ve ilânlar açısından uygulanmaz. ...

...

(4) Bu kabahatler dolayısıyla idarî para cezasına, kolluk veya belediye zabıta görevlileri karar verir.

..."

B. Uluslararası Hukuk

19. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) "Toplantı ve dernek kurma özgürlüğü" kenar başlıklı 11. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"1. Herkes barışçıl olarak toplanma ve dernek kurma hakkına sahiptir. Bu hak, çıkarlarını korumak amacıyla başkalarıyla birlikte sendikalar kurma ve sendikalara üye olma hakkını da içerir.

2. Bu hakların kullanılması, yasayla öngörülen ve demokratik bir toplum içinde ulusal güvenliğin, kamu güvenliğinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için gerekli olanlar dışındaki sınırlamalara tabi tutulamaz..."

20. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) pek çok kararında Sözleşme'nin 11. maddesinde korunan toplantı ve dernek kurma özgürlüğü ile 10. maddesinde korunan ifade özgürlüğü arasındaki bağlantıya dikkat çekmiştir (Öllinger/Avusturya, B. No: 76900/01, 29/6/2006, § 38; Ezelin/Fransa, B. No: 11800/85, 26/4/1991, § 37). AİHM, Öllinger/Avusturya kararında şu değerlendirmelerde bulunmuştur:

"Başvurunun özelliği ve otonom yapısına karşın 11. madde, 10. madde ışığında ele alınmalıdır. 11. maddede yer almış olan toplantı ve dernek kurma özgürlüğünün amaçlarından biri fikirlerin korunması ve onların açıklanması özgürlüğüdür (bkz. Stankov ve the United Macedonian Organisation Ilinden/ Bulgaristan, B. No: 29221/95 ve 29225/95, 02/10/2001, § 85). Dolayısıyla 10. maddenin ikinci fıkrası altında ifade özgürlüğünün siyasi ve kamu yararını ilgilendiren konularda sınırlandırılmasının daha dar kapsamda olduğunun gözetilmesi gerekir (bkz. Stankov ve the United Macedonian Organisation Ilinden/ Bulgaristan, § 88; aynı zamanda bkz. Scharsach ve News Verlagsgesellschaft/ Austria, B. No: 39394/98, 13/11/2003, § 30)"

21. AİHM, 11. madde kapsamında yer alan sendika hakkının çalışanların bireysel ve ortak çıkarlarını korumak amacıyla bir araya gelerek örgütlenilme serbestisini ifade ettiğini ve bu niteliğiyle bağımsız bir hak değil örgütlenme özgürlüğünün bir şekli veya özel bir yönü olduğunu belirtmiştir (Belçika Ulusal Polis Sendikası/Belçika, B. No: 4464/70, 27/10/1975, § 38).

"Mahkeme'ye göre, Sözleşme'nin 11. maddesinin birinci fıkrasında geçen 'çıkartmalarını korumak için' deyimini, Sözleşme'nin, sendikal faaliyet yolu ile sendika üyelerinin mesleki menfaatlerini koruma özgürlüğünü güvence altına almaktadır. Sözleşmeciler Devletler bu sendikal faaliyetlere hem izin vermeli hem de imkan tanımalıdır..." (Belçika Ulusal Polis Sendikası/Belçika, § 39).

22. AİHM'in Şişman ve diğerleri/Türkiye (B. No: 1305/05, 27/9/2011) kararına konu olayda, Büro Emekçileri Sendikasının ilgili şube yöneticileri hakkında Alemdar ve Tepecik Vergi Dairesi Müdürlüklerinde Sendikaya tahsis edilen panonun dışına 1 Mayıs gösterilerine ilişkin afiş asılması nedeniyle disiplin soruşturması açılmıştır. Soruşturma, afişlerin yasaklı olduğu ve görüntü kirliliğine neden olduğu suçlamasına dayandırılmıştır. Soruşturmada, Sendikaya tahsis edilen panelin dışında afiş asılmasını yasaklayan herhangi bir hükme atıfta bulunulmamıştır. Soruşturma sonucunda başvuruçulara uyarma cezası verilmiştir (Şişman ve diğerleri/Türkiye, §§ 6-12). AİHM, başvuruçuların örgütlenme özgürlüğüne müdahale teşkil eden tedbirin (uyarma cezası) meşru bir amaca dayanıp dayanmadığı hususunda kuşkularının bulunduğunu ifade etmiş ancak bu meseleyi "demokratik toplum için gereklilik" koşuluyla birlikte ele almayı uygun görmüştür (Şişman ve diğerleri/Türkiye, § 28).

23. AİHM, başvuruçuların üye oldukları Sendika tarafından 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı kutlamak amacıyla hazırlanan afişleri işyerinde bulunan duvara astıkları için uyarma cezası ile cezalandırıldıklarına dikkat çekmiştir (Şişman ve diğerleri/Türkiye, § 31). AİHM'e göre Alemdar ve Tepecik Vergi Dairesi Müdürlüklerinin başvuruçulara erişilebilir bir sendika bilgi paneli tahsis ettiği kabul edilse bile başvuruçuların işyerinin tamamına afiş asmak suretiyle görüntü kirliliğine yol açan davranışları söz konusu olmamıştır. İhtilaf konusu afişlerin asılması, çalışanlar arasında dayanışmanın

sağlanmasının bir aracı olarak görülen 1 Mayıs İşçi Bayramı'nın organize edilmesi hususunda sendika üyeleriyle iletişim kurulabilmesi, sendikal haklardan tam bir bağımsızlıkla ve gerçek manada yararlanılabilmesi amacıyla üyelerin işyerinin duvarını geçici bir süre için kullanması ile sınırlı kalmıştır (*Şişman ve diğerleri/Türkiye*, § 32). Fiilin barışçıl niteliğini dikkate alan AİHM, söz konusu afişlerin gerek metinlerinde gerekse resimlerinde yasa dışı ya da kamuyu rahatsız eden herhangi bir içerik olmadığını vurgulamıştır (*Şişman ve diğerleri/Türkiye*, § 33). AİHM örgütlenme özgürlüğünün demokratik toplumda taşıdığı önem açısından bireyin -sendikal faaliyetin yöntemi hakkında- seçim yapma imkânının ortadan kaldırılması veya bireye yarar sağlamayacak derecede azaltılması hâlinde bu özgürlükten yararlanıldığından söz edilemeyeceğini hatırlattıktan sonra somut olayda tartışma konusu yaptırımın -hafif olsa da- sendika üyelerinin sendikal faaliyetleri özgürce icra etmesi bakımından caydırıcı bir etkiye sahip olduğu tespitinde bulunmuştur (*Şişman ve diğerleri/Türkiye*, § 34). AİHM sonuç olarak başvuruculara verilen uyarı cezasının demokratik bir toplumda zorunlu olmadığı kanaatini açıklamıştır (*Şişman ve diğerleri/Türkiye*, § 35).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

24. Mahkemenin 8/11/2017 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucuların İddiaları ve Bakanlık Görüşü

25. Başvurucular, EĞİTİM SEN üye ve yöneticilerinin gerçekleştirdikleri sendikal faaliyetler nedeniyle son iki yılda idari para cezası yaptırımına maruz kaldıklarını belirtmişlerdir. Başvurucular 2911 sayılı Kanun kapsamına giren herhangi bir fiil işlemedikleri ve bu konuda idarenin de bir iddiası bulunmadığı hâlde Mahkeme kararının gerekçesinde kendilerinin kanuna aykırı yürüyüş gerçekleştirdiklerinin ifade edilmiş olmasından yakınmışlardır. Başvurucular izinsiz afiş asma fiilini de işlemediklerini zira afişlerin özel bir şirketten kiralanan ilan panolarında yer aldığını, dolayısıyla afiş asma fiili izinsiz sayılmayacağından 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesindeki kabahatin oluşmadığını savunmuşlardır. Başvurucular ayrıca 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi uyarınca aynı içerikteki afişlerin asılması tek bir fiil sayıldığı hâlde Mahkemece bu hükmün dikkate alınmadığından şikâyet etmişlerdir. Başvuruculara göre Mahkemenin itirazı reddetmesinin asıl nedeni afişlerin asılması olmayıp afişin ana dilde eğitim hakkı temalı içeriğinden duyulan rahatsızlıktır. Ana dilde eğitim hakkının savunulmasının hukuka aykırı olmadığını ve suç teşkil etmediğinin altını çizen başvurucular, ana dilde eğitim hakkını savunmanın EĞİTİM SEN Tüzüğü'nde belirtilen amaçlar arasında yer aldığını ifade etmişlerdir.

26. Başvurucular idari para cezasına dayanak teşkil eden tutanağın usulüne uygun düzenlenmediğini ileri sürmüşlerdir. Başvuruculara göre tutanağın, bilgileri dâhilinde olmaksızın kolluk güçleri tarafından tek tarafı olarak tutulmuş olması tutanağı hukuka aykırı hâlde getirmiştir.

27. Başvurucular somut olaydaki afiş asma fiilinin bir an için suç teşkil ettiği düşünülse bile her bir yönetici için ayrı ayrı idari para cezasına hükmedilmesinin ve sebebi açıklanmadan alt sınırdan uzaklaşılmasının keyfi davranıldığına göstergesi olduğunu belirtmişlerdir. Başvurucular, suç teşkil etmediği tespit edilen fiillerin zorlama yorumlarla kabahat teşkil ettiği sonucuna yargı kararlarıyla ulaşılmak suretiyle idari para cezası yaptırımına tabi tutulmanın sendikal faaliyetlerin cezalandırılması ve çalışanların caydırılması amacı taşıdığını ifade etmişlerdir. Bu cezaların sistematik bir uygulamaya dönüştüğünü savunan başvurucular, Mahkemenin hiçbir gerekçe

göstermeden açılan davayı reddettiğine işaret etmişlerdir. Başvurucular sonuç olarak sendika hakkının, ifade özgürlüğünün, adil yargılanma hakkının ve eşitlik ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir.

28. Bakanlık görüşünde, müdahalenin kanuni dayanağının 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesi olduğu belirtilmiştir. Müdahalenin amacının başvuruların cezalandırılması değil kamu düzeninin sağlanması olduğunu vurgulayan Bakanlık, müdahalenin meşru bir amaç taşıdığı görüşünü savunmuştur. Bakanlık, AİHM'in *İsviçre Raelien Suisse Hareketi/İsviçre* ([BD], B. No: 16354/06, 13/72012) kararına atıfta bulunarak afiş asmanın peyzajın korunması amacıyla izne bağlanabileceğinin altını çizmiştir. Afiş asma eyleminin izne bağlanması hususunda kamu makamlarının takdir yetkisi bulunduğuna işaret eden Bakanlık, verilen adli para cezasının miktarı ve adli sicile işlenmemesi hususları gözetildiğinde müdahalenin demokratik toplum düzeni bakımından gerekli ve ölçülü olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

1. Başvurucu İdris Solmaz Yönünden

29. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 47. maddesinin (5) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (İçtüzük) 64. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereği bireysel başvurunun başvuru yollarının tüketildiği, başvuru yolu öngörülmemiş ise ihlalin öğrenildiği tarihten itibaren otuz gün içinde yapılması gerekir.

30. Somut olayda başvurunun idari para cezasına karşı yaptığı itiraz, Mahkemenin 17/1/2014 tarihli kararıyla reddedilmiştir. Başvurucu, kararın 17/2/2014 tarihinde tebliğ edildiğini belirtmiştir. Dosyada bulunan tebliğ mazbatasından ise kararın başvurucuya 7201 sayılı Kanun'un 21. maddesi uyarınca 21/2/2014 tarihinde kapıya yapılandırılmak suretiyle tebliğ edildiği anlaşılmıştır. Bu durumda Mahkeme kararının 21/2/2014 tarihinde başvurucuya tebliğinden itibaren işlemeye başlayan otuz günlük süre geçtikten sonra 14/4/2014 tarihinde yapılan başvurunun süresinde olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

31. Açıklanan nedenlerle İdris Solmaz'ın başvurusunun diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *süre aşımı* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Diğer Başvurucular Yönünden

32. Anayasa'nın "*Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkı*" kenar başlıklı 34. maddesi şöyledir:

"Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırsız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir.

Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı ancak, milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlığın ve genel ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla ve kanunla sınırlanabilir.

Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının kullanılmasında uygulanacak şekil, şartı ve usuller kanunda gösterilir."

33. Anayasa'nın "*Sendika kurma hakkı*" kenar başlıklı 51. maddesinin ilgili fıkraları şöyledir:

"Çalışanlar ve işverenler, üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin

almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten serbestçe çekilme haklarına sahiptir. Hiç kimse bir sendikaya üye olmaya ya da üyelikten ayrılmaya zorlanamaz.

Sendika kurma hakkı ancak, milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlâk ile başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebepleriyle ve kanunla sınırlanabilir.

Sendika kurma hakkının kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunda gösterilir...”

34. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafında yapılan hukuki nitelendirilmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (Tahir Canan, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucuların ifade özgürlüğü, adil yargılanma hakkı ve eşitlik ilkesine ilişkin şikâyetlerinin bir bütün olarak sendika hakkı kapsamında incelenmesi gerekir.

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

35. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir nedeni de bulunmadığı anlaşılan sendika hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

i. Müdahalenin Varlığı

36. Anayasa'nın 51. maddesinde güvenceye bağlanan sendika hakkı, demokratik toplumun temeli olan örgütlenme özgürlüğünün bir parçasıdır. Örgütlenme özgürlüğü, bireylerin kendi menfaatlerini korumak için kolektif oluşumlar meydana getirerek bir araya gelebilme özgürlüğüdür. Bu özgürlük bireylere topluluk hâlinde siyasal, kültürel, sosyal ve ekonomik amaçlarını gerçekleştirme imkânı sağlar. Sendika hakkı da çalışanların bireysel ve ortak çıkarlarını korumak amacıyla bir araya gelerek örgütlenmeye serbestisini gerektirmekte ve bu niteliğiyle örgütlenme özgürlüğünün bir parçası olarak görülmektedir (AYM, E.2014/177, K.2015/49, 14/5/2015).

37. Sendika hakkı, çalışanların ve çalıştırılanların sadece istedikleri sendikaları kurmaları ve bunlara üye olmaları yolunda bir hakla sınırlı kalmamakta; aynı zamanda oluşturdukları tüzel kişiliklerin varlığının ve bu tüzel kişiliklerin kendine özgü faaliyetlerinin de garanti altına alınmasını içermektedir. Üyelerinin ekonomik, sosyal ve kültürel ortak menfaatlerini korumak ve geliştirmek amacıyla kurulan sendikalar ve bunların üst kuruluşlarının serbestçe sendikal faaliyetlerde bulunabilmesi, bu kapsamda iş uyuşmazlığı çıkarması, toplu görüşme ve toplu sözleşme yapması, grev ve lokavt kararı vermesi ve uygulaması da sendika hakkının gereklerindedir (AYM, E.2014/177, K.2015/49, 14/5/2015).

38. Sendika hakkı, sendika üyesinin gerek sendikaya üye olması gerekse mensubu bulunduğu sendikanın faaliyetlerine katılması nedeniyle yaptırma uğramamasını da güvence altına almaktadır. Bu durumda bir çalışanın herhangi bir sendikaya üye olması veya mensubu bulunduğu sendikanın faaliyetlerine katılması sebebiyle yaptırma maruz kalması, sendika hakkına müdahale oluşturabilir.

39. Somut olayda izinsiz afiş asıldığı gerekçesiyle EĞİTİM SEN Batman Şubesi yöneticisi olan gerçek kişi başvuru tarafında her birine 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesi uyarınca 1.500 TL idari para cezası uygulanmıştır. İhtilaf konusu afişler, EĞİTİM SEN Batman Şubesinin Kurdi Der ve BDP Batman İl Örgütü ile birlikte 2013-2014 eğitim ve öğretim yılı başında ana dilde eğitim çerçevesinde yaptığı

etkinlikler kapsamında asılmıştır. Dolayısıyla afiş asma fiilinin sendikal faaliyet kapsamında kaldığı anlaşılmıştır. Bu durumda sendikal faaliyet kapsamında kaldığı tespit edilen afiş asma fiili nedeniyle başvuruculara idari para cezası uygulanmasının sendika hakkında müdahale teşkil ettiği sonucuna ulaşılmaktadır.

ii. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

40. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, ... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ... demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

41. Sendika hakkı mutlak olmayıp Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen ölçütlere uygun olarak hakkın sınırlandırılması mümkündür. Buna göre sendika hakkına yapılan müdahalenin ihlal oluşturmaması için kanun tarafından öngörülmesi, Anayasa'nın ilgili maddesinde belirtilen nedenlere dayanması, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olmaması gerekir.

(1) Kanunilik

42. Somut olayda başvuruculara uygulanan idari para cezasının kanuni dayanağı olarak 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesi gösterilmiştir. Mahkeme tarafından da bu maddeye dayanılarak denetim yapılmıştır. Dolayısıyla başvuruculara uygulanan idari para cezasının kanuni dayanağının bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

(2) Meşru Amaç

43. Anayasa'nın 51. maddesinin ikinci fıkrasında; sendika kurma hakkının ancak milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve ahlak ile başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebepleriyle sınırlanabileceği belirtilmiştir.

44. 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesine ilişkin gerekçede "[toplumun] tüm bireylerinin kullanımına tahsis edilmiş bulunan meydan ve parklara, cadde veya sokak kenarlarındaki kamuya ait duvar veya alanlara ... bez, kağıt ve benzeri afiş veya ilân asılması[nın]" "görüntü kirliliği" oluşturduğundan söz edilmiştir. Bu durumda yetkili makamların açık ve yazılı izni olmaksızın kamuya ait alanlarda afiş asılmasının yasaklanmasının görüntü kirliliğinin önlenmesi amacına dayandığı anlaşılmaktadır. Bunun da Anayasa'nın 51. maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen "kamu düzeninin korunması" amacı kapsamında değerlendirilmesi mümkündür. Dolayısıyla başvurucular adına uygulanan idari para cezasının kamu düzeninin korunması amacına yönelik önlemlerin bir parçası olduğu ve meşru bir amaç taşıdığı sonucuna varılmıştır.

(3) Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk ve Ölçülülük

(a) Genel İlkeler

45. Anayasa Mahkemesi "demokratik toplum düzeninin gerekleri" ifadesinden ne anlaşılması gerektiğini daha önce pek çok kez açıklamıştır. Buna göre temel hak ve özgürlükleri sınırlayan tedbir, bir toplumsal ihtiyacı karşılamak ve başvurulabilecek en son çare niteliğinde olmalıdır (*Tayfun Cengiz*, B. No: 2013/8463, 18/9/2014, § 56; *Adalet Mehtap Buluryer*, B. No: 2013/5447, 16/10/2014, §§ 103-105; *Kristal-İş Sendikası* [GK], B. No: 2014/12166, 2/7/2015, § 70; ifade özgürlüğü bağlamında bkz. *Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, § 51; *Mehmet Ali*

Aydın [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, § 68; *Tansel Çölaşan*, B. No: 2014/6128, 7/7/2015, § 51). Böyle bir ihtiyacın bulunup bulunmadığını değerlendirmede derece mahkemelerinin belirli bir takdir yetkisi bulunmaktadır. Ancak bu takdir payı, Anayasa Mahkemesinin denetimindedir (*Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası ve diğerleri*, B. No: 2014/620, 25/5/2017, § 73).

46. Anayasa Mahkemesi önceki kararlarında gençler olarak örgütlenme özgürlüğünün ve özel olarak da sendika hakkının Anayasa'da benimsenen temel değerlerden biri olan siyasal demokrasiyi somutlaştıran özgürlükler arasında yer aldığını ve demokratik toplumun temel değerlerinden birini oluşturduğunu vurgulamıştır. Anayasa Mahkemesine göre sendikal faaliyet çerçevesinde ifade edilen görüşlerin dile getirilme biçimi de -yetkili makamların gözünde kabul edilemez olsa dahi- sendika hakkından faydalanır. Anayasa Mahkemesi demokrasinin esasının, meselelerin halka açık olarak tartışılması ve çözümlenmesi yeteneği oluşturduğunu belirtmiş ve sendika hakkını kullanan bireylerin de ifade özgürlüğü alanına benzer şekilde çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirlilik gibi demokratik toplumun temel ilkelerinin korumasından yararlanacağını ifade etmiştir (*Tayfun Cengiz*, § 52; *Selda Demir Taze*, §§ 48, 49).

47. Bu bağlamda Anayasa'nın 26. maddesinin birinci fıkrasında koruma altına alınan ifade özgürlüğü, demokratik bir toplumun temel dayanaklarından ve demokratik toplumun gelişiminin ve her bireyin kendini gerçekleştirmesinin başlıca şartlarından birini oluşturur. Toplumsal çoğulculuğa ancak her türlü fikrin serbestçe ifade edilebildiği özgür tartışma ortamında ulaşılabilir. Bu bağlamda toplumsal ve siyasal çoğulculuğu sağlamak, her türlü düşüncenin barışçıl bir şekilde ve serbestçe ifadesine bağlıdır (*Yaman Akdeniz ve diğerleri*, B. No: 2014/3986, 2/4/2014, § 25).

48. Anayasa Mahkemesi pek çok kararında, ifade özgürlüğünün yalnızca lehte olduğu kabul edilen ya da zararsız veya önemsiz görülen "bilgi" veya "fikirler" için değil aynı zamanda devletin veya toplumun bir bölümünün aleyhinde olan, onları rahatsız edenler için de geçerli olduğunu belirten AİHM kararındaki görüşlere de atıf yapmıştır. Anayasa Mahkemesi, bu tür düşüncelerin demokratik bir toplum için şart olan çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirliliğin gereklerinden olduğunu teyit etmiştir (*Fatih Taş* [GK], B. No: 2013/1461, 12/11/2014, § 94; *Bejdar Ro Amed*, B. No: 2013/7363, 16/4/2015, § 63; *Abdullah Öcalan*, § 95).

49. Kanun koyucunun gerek Anayasa'nın 51. maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen sebeplerle gerekse Anayasa'nın diğer maddelerinde devlete yüklenen ödev ve yükümlülüklerin ifası amacıyla sendikal haklardan yararlanılmasını bazı kayıt ve koşullara bağlaması mümkündür. Ayrıca bu kayıt ve koşullara uyulmasını teminen bunların ihlalinin yaptırıma tabi kılınması da olanaklıdır. Sendikal faaliyetlerin icra edilmesinin birtakım usule ilişkin koşullara bağlanması ve bunların ihlali hâlinde yaptırım uygulanması tek başına sendika hakkını ihlal etmez. Bununla getirilen tedbirin ve bu tedbirin ihlali hâlinde öngörülen yaptırımın sendika hakkının özünü zedelememesi, demokratik bir toplumda gerekli görülmesi ve ölçülü olması gerekmektedir.

50. Kamu otoritelerinin sendikal faaliyet kapsamında gerçekleştirilen görüş veya fikir açıklamalarına yaptırım uygulanmak suretiyle yapılan müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olduğunun makul gerekçelere dayanılarak gösterilmesi gerekir (Benzer yöndeki karar için bkz. *Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası ve diğerleri*, § 83).

51. Öte yandan Anayasa'nın 51. maddesi bağlamında yapılan şikâyetlerde kamu makamları tarafından sendika hakkına yönelik müdahalenin varlığı hâlinde derece mahkemelerinin kararlarının müdahaleyi haklı kılacak "konuyla ilgili ve yeterli gerekçe" içerip içermediğinin değerlendirilmesi gerekmektedir.

(b) İlkelerin Olaya Uygulanması

52. Somut olayda izinsiz afiş astıkları gerekçesiyle başvuruolarının her birine 1.500 TL idari para cezası verilmiştir. Başvurucular tarafından icra edilen afiş asma fiilinin EĞİTİM SEN ve diğer bileşenler tarafından yürütülen ana dilde eğitime ilişkin etkinlikler kapsamında gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır. Afiş içeriklerinin suç teşkil ettiğine ilişkin olarak kamu makamlarının ne bir tespiti ne de bu yönde bir iddiasi bulunmamaktadır.

53. Ana dilde eğitim temalı ve herhangi bir suç unsuru içermeyen afiş asılmasının bir düşünce açıklaması mahiyetinde olduğu hususunda kuşku bulunmamaktadır. Olayda afiş asma biçiminde tezahür eden fikir açıklaması, sendikal faaliyet çerçevesinde icra edildiğinden Anayasa'da düzenlenen sendika özgürlüğü ve ifade özgürlüğüne ilişkin güvencelerden yararlanır. Ancak yukarıda ifade edildiği üzere (bkz. § 49) afiş asma yoluyla düşünce açıklanmasının anayasal güvencelerden yararlanması, afiş asmanın bazı ön biçim koşullarına bağlanmasına engel teşkil etmez. Hakkın kullanımını imkânsız veya hakkın tanınmasını anlamsız hâle getirmediği afiş asmanın ön biçim koşullarına bağlanması sendika hakkının ihlaline yol açmaz.

54. Kanun koyucu 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesinde kamuya ait alanlarda afiş asılmasını yetkili makamın, özel alanlarda ise malikinin iznine bağlı kılmış ve izin koşulu yerine getirilmeden afiş asılmasını idari para cezası yaptırımına tabi tutmuştur. Kanun'un gerekçesinden, kamuya ait alanlarda afiş asmanın yetkili makamın iznine tabi kılınmasının görüntü kirliliğinin engellenmesi amacına dayandırıldığı anlaşılmaktadır. Görüntü kirliliğinin önlenmesi gayesiyle kamuya ait alanlarda afiş asmanın izne bağlanmasının gerekli bir tedbir olmadığı söylenemez. Bu konuda kanun koyucunun takdir yetkisini haiz olduğunun kabulü gerekir. Bu nedenle sendikal faaliyet kapsamında bile olsa başvuruölarından bu koşulun yerine getirilmesinin beklenmesi makul karşılanmalıdır. Sırf afiş asmanın izin şartına bağlanmış olması nedeniyle başvuruöların sendika hakkının ihlal edildiği düşünülemez. Bununla beraber demokratik toplumda gereklilik ve ölçülülük testi bakımından izin şartının ihlaline karşılık yaptırım uygulanıp uygulanmadığı, uygulanan yaptırımın mahiyeti ve ağırlığı ile kamu otoritelerinin keyfi davranıp davranmadığı ve hukuka aykırılık iddialarının öne sürülebileceği yargısal mekanizmaların var olup olmadığı hususları önem taşımaktadır.

55. Tek başına izin koşulunun ihlal edilmiş olması, yaptırım uygulanmasının haklılaştırılması bakımından yeterli görülmeyebilir. Bu noktada izinsiz afiş asılması nedeniyle kamu düzeninin bozulup bozulmadığı veya bozulma tehlikesinin bulunup bulunmadığı ya da böyle bir tehlikenin ortaya çıkıp çıkmadığı ehemmiyet arz etmektedir. Diğer bir ifadeyle izin şartının getiriliş amacı olan "kamu düzeni"nin bozulduğunun veya bozulma tehlikesi bulunduğu da ortaya konması gerekir. Kamu düzeninin bozulduğu ilgili ve yeterli bir gerekçe ile gösterilmeden yaptırım uygulanması hâlinde sendika özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna ulaşılabılır (Aynı yönde değerlendirmeler için bkz. *Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası ve diğerleri*, §§ 88, 89).

56. Somut olayda idarenin ya da Mahkemenin asılan afişlerin kamu düzenini bozduğuna veya bu nedenle kamu düzeninin bozulma tehlikesinin ortaya çıktığına ilişkin bir tespiti ve değerlendirmesi bulunmamaktadır.

57. Öte yandan başvuru sahiplerine verilen idari para cezasının dayanağı olan tutanaklarda izinsiz afiş asılmasından söz edilmiş ise de başvuru sahipleri, izinsiz afiş asma fiilinin gerçekleşmediğini ileri sürmüşlerdir. Başvuru sahipleri, afişlerin N.R.B. Ltd. Şti. tarafından işletilen ve BDP Batman İl Örgütüne kiralanılan ilan panolarına asıldığını ve bu nedenle afiş asmanın izinsiz sayılmayacağını belirtmişlerdir. Başvuru sahipleri, bu iddialarını Mahkemede de önc sürmüş ancak Mahkeme tarafından bu iddiaya ilişkin herhangi bir değerlendirme yapılmamıştır.

58. Bireysel başvuruya konu olaylarda kabahatin oluşup oluşmadığının değerlendirilmesi, bu konudaki delil ve olgular ile hukuk kurallarının yorumlanması derece mahkemelerinin takdirindedir. Anayasa Mahkemesinin derece mahkemelerinin bu husustaki takdirine müdahale etmesi bireysel başvurunun amacıyla bağdaşmaz. Ancak taraflarca öne sürülen ve kabahatin oluşumuyla ilgili önem taşıdığı değerlendirilen iddiaların karşılanıp karşılanmadığı, bu hususta tatmin edici açıklamaların yapıp yapılmadığını denetlemek Anayasa Mahkemesinin yetkisindedir.

59. 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, cadde veya sokak kenarlarındaki kamuya ait alanlara, rızası olmaksızın özel kişilere ait alanlara bez, kâğıt ve benzeri afiş asan kişiye idari para cezası verileceği hükme bağlanmış; (2) numaralı fıkrasında ise birinci fıkra hükmünün yetkili makamlardan alınan açık ve yazılı izne dayalı olarak asılan afiş açısından uygulanmayacağı belirtilmiştir. Buna göre kamuya ait alanlarda yetkili makamın açık ve yazılı izni, özel kişilere ait alanlarda ise malikinin rızası (izin) olmaksızın afiş asılmasının 5326 sayılı Kanun'un 42. maddesinde düzenlenen "afiş asma" kabahatine vücut verdiği anlaşılmaktadır. Somut olayda afişler N.R.B. Ltd. Şti. tarafından işletilen ilan panolarına asılmıştır. Başvuru sahipleri tarafından bu ilan panoları dışındaki yerlere afiş asıldığına ilişkin herhangi bir bilgi ve belge bireysel başvuru dosyasında bulunmamaktadır. Söz konusu ilan panolarının BDP Batman İl Örgütüne N.R.B. Ltd. Şti.nden kiralandığı sabittir. İlan panolarının etkinliğe katılan paydaşlardan biri tarafından kiralanmış olduğu gözetildiğinde afişlerin değiştirilen ilan panolarına asılması hususunda özel şirketin rızasının bulunmadığı söylenemez. Özel şirket tarafından işletilen ilan panolarına afiş asılabilmesi için ayrıca yetkili kamu makamlarından izin alınması gerekirken gerekmediğinin ve bu yetkili makamın kim olduğunun tespitinin "afiş asma" kabahatinin oluşumu bakımından büyük önem taşıdığı anlaşılmaktadır. Mahkemenin kabahatin oluşumu açısından özellik arz eden bu olguyu araştırma ve başvuru sahiplerinin buna ilişkin iddialarını karşılama yükümlülüğü bulunmaktadır. Oysa Mahkemenin bu yönde bir araştırma ve değerlendirme yapmadığı görülmektedir.

60. Mahkeme; afiş içeriğinde belirtildiği gibi afişlerde imzası bulunan BDP Batman İl Örgütü, Kurdi Der ve EĞİTİM SEN organizasyonunda 16/9/2013 tarihinde yetkili makama herhangi bir bildirimde bulunmadan kanuna aykırı yürüyüş gerçekleştirildiği ve bu nedenle afişlerde imzaları bulunan kuruluşların yöneticilerine 5236 sayılı Kanun'un 42. maddesi ile 2911 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca uygulanan idari para cezasının hukuka uygun olduğu değerlendirmesinde bulunmuştur. Başvuru sahiplerine uygulanan idari para cezasının sebebi 5236 sayılı Kanun'un 42. maddesinde düzenlenen "afiş asma" kabahatinin işlenmiş olmasıdır. Başvuru konusu cezanın 2911 sayılı Kanun'un 27. maddesinde düzenlenen "kışkırtma yasağı"na aykırı davranılması veya kanuna aykırı gösteri yürüyüşü düzenlenmesi sebebiyle uygulandığına dair idarenin bir iddiası ve tespiti söz konusu değildir. Başvuru sahiplerine isnat edilen fiille bir ilgisinin bulunmadığı açık olan bu değerlendirme hariç

tutulduğunda geriye kalan gerekçenin de idari para cezasının hukuki gerekçelerinin ortaya konması hususunda doyurucu olmaktan uzak olduğu görülmektedir.

61. Sonuç olarak suç unsuru içermeyen ve özel bir şirketten kiralanan ilan panolarına sendikal faaliyet çerçevesinde asılan afişlerin kamu düzenini bozduğu veya kamu düzeninin bozulması tehlikesine yol açtığı hususunda herhangi bir değerlendirme yapılmadan, suçun oluştuğuna ilişkin ilgili ve yeterli gerekçe ortaya konulmadan idari para cezası uygulanmasının -somut olayın koşulları gözetildiğinde- demokratik toplumda gerekli olmadığı sonucuna ulaşılmaktadır. Dahası bu koşullar çerçevesinde başvuruculara verilen idari para cezasının sendikal faaliyette bulunulması bakımından caydırıcı bir etki doğurabileceği de gözlemlenmektedir.

62. Bu durumda Anayasa'nın 51. maddesinde güvence altına alınan sendika hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

c. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

63. 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili kısmı ile (2) numaralı fıkrası şöyledir:

“(1) Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir... ”

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

64. Başvurucular, maddi tazminat olarak para cezasının iadesine karar verilmesi talebinde bulunmuştur.

65. Başvuruda sendika hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

66. Başvurucuların sendika hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunduğundan kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere (kapatılan) Batman 1. Sulh Ceza Mahkemesine (E.2013/1364 ve E.2013/1365) gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

67. Yeniden yargılama yapılmasına hükmedildiğinden ayrıca tazminata hükmedilmesine gerek görülmemiştir.

68. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 206,10 TL harç ve 1.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin başvuruculara müştereken ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. İdris Solmaz yönünden başvurunun *süre aşımı* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Abdulvahap Can, Ender Onur Künteş ve EĞİTİM SEN yönünden sendika hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 51. maddesinde güvence altına alınan sendika hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin sendika hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere (kapatılan) Batman 1. Sulh Ceza Mahkemesinin (E.2013/1364 ve E.2013/1365) yerine bakan mahkemeye GÖNDERİLMESİNE,

D. 1. İdris Solmaz tarafından yapılan yargılama giderlerinin üzerinde BIRAKILMASINA,

2. 206,10 TL harç ve 1.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin Abdulvahap Can, Ender Onur Künteş ve EĞİTİM SEN'e MÜŞTEREKEN ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 8/11/2017 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ